

Azq

28 Հունիս 2019 ՈՐԲԱԹ 25(5572)

ISSN: 1829-1651
9 771829 165003 19 0 25

ՀԱՍՏԱՐԱԿԱՎԱՆ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՎԵՐԼՈՒԹՅԱԿԱՆ ՀԱՐԱԹԱԹԵՐԹ

ՕՐԵՐԻ ՀԵՏ Խուլ եւ անհաղորդ՝ ազդեցության գոտիների համար պայքարի կիզակետում

Անցյալ ուրբաթ օրվանից Թբիլիսում ծավալված դեմքերը երկակի կամ բազմակի ընկալման արժանացան Հայաստանում: Մեծամասնության կողմից վրաց խորհրդարանի դիմաց տեղի ունեցող դեմքերը դիմավորվեցին հանդիսատեսային հետաքրքիրությամբ. ցրային թնդանոթները, արցունքաբեր ռուսերը, կադրոնե փամփուռները, ուսականների կուռ՝ բայց տեղ-տեղ ընկրկող շարքերը, մոլեգնած ամբոխը, հակառակուսակա լույսակները (սխալ անգլերենով գրված), վիրավորները, ձեռքակալվածները, որոնց շարքում՝ մի քանի հայ, դարձան այն իրադարձությունները, հար եւ մեծ, օրինակ, Փարիզի փողոցներում «դեղին ժիլետավորների» ու ուսականների բախումներին, որոնց միջև էլ հեռուստատեսությամբ հետևում են մեծ հետաքրքրությամբ: Նույնիսկ խորհրդարանի խոսակցի Իրազի Զոբախիձեի հրաժարականը, բողոքավորների ճնշման տակ, չգրավեց հայ հասարակության ուշադրությունը, իսկ մեր ներհարակալ բանավեճերում, ավելի ճիշտ՝ Նիկոլ-հակա-նիկոլ, Զոչարյան-հակաֆոզարյանական հակաձառնություններում վերջին ժամանակահատվածում բլրով դարձած ֆաղափառները, փորձագետներն ու վերլուծաբանները, ընդամենը մի քանի բացառություններով, մնացին լուռ հանդիսատեսի դիրքում, ըստ երևույթին վախճանավոր հանձնառու կեցվածք ունենալուց:

Մեր հասարակության մեջ որոշ աբսուրդություն նկատվեց ձեռնարկի մոտ միայն, որին ոգեւորել էր նախագահ Պուշինի հայտարարած հուլիսյան ժամկետին ընդառաջ՝ նախորդ տարի Վրաստան այցելած շուրջ 1,5 միլիոն ռուսաստանյան զբոսաբեկիկներին դեմոի Հայաստան ներգրավելու, վրացականի փոխարեն հայկական գիմնի Ռուսաստան արտահանելու բնական շահագրգռվածությունը:

Ռուսակի Եսախանություն ցույց սվեց մատե, դարձյալ բնականաբար, Կոբուլեթիում կամ Բաքուիում ամեն տարի ծովափնյա համագիս վալեղների հայկական բազմամարդ բանակը, որին առավելաբար կամ միայն հետաքրքրում էր վրաց ճանադարհների անվտանգության հարցը:

Անցեղի անհարբեություն եւ մի հասկանալի էլ ձախավերություն թույլ սվեց մատե հայրենի իշխանությունը, որը խուսափեց մեր դասակական հարեւանի եւ, մյուս կողմից, ռազմավարական դաճակցի միջուկ սրված հակամարտության առնչությամբ դաստիարակա հայտարարությամբ հանդես գալուց, չխոսելով տակավին միջոցորդական առաջնությունն ստանձնելու ֆաղափական-դի-

վանագիտական դասակարգության մասին: Ըստ էության մեր կառավարությունը հեռու է մնացել առաջնություններ ստանձնելու մակարդակից, եւ մնացել զուգահեռաբար կից, եւ մնացել զուգահեռաբար կից, եւ մնացել զուգահեռաբար կից... Այնինչ ճիշտ էր միայն, որ առավելագույնը մեր նպատակները եւ համագործակցությանը մեր նպատակները շեշտելու նկատմամբ զույգ դասավորություններ ուղարկված լինեին Թբիլիսի ու Մոսկվա, զոմե ձեռարկաներն:

Փոխարենը, ղեկ է ընդունել փաստը, մեր իշխանությունները կարողանում են անսղառ եռանդով հասարակությանը զբաղեցնել «բռնոցի-բաց թողեցի-էլի բռնոցի» կոչված սերիալներով, թույլ խոսք ասող ազգային հերոսներին դաստիարակել, արիժնիկ եւ նախադեպ գործը ձախողած գիմնականներին դաստիարակել, «անցումային» հասկանալի հարգանքներով, դասարանները, այդ թվում՝ Սահմանադրականը, դրսից թե ներսից գրավելով, ու մանասիոթեսաբաններ սարքելով: Այսինքն ամեն բանով, բացի իրենց բուն գործից:

Իսկ գործը, գործերը, եւ չէ որ դիտարկեց, առաջին շահ եւ, եւ ներսում, մեր հասարակության սահմաններում, եւ դրսում՝ մեր հասարակության սահմաններից հեռու: Մինչդեռ ներսի ամրությունը դրսի սղառնակիներից դաստիարակելու արագ եւ ազդու ֆայլեր են հարկավոր: Զանգի դրսի դասկերին նայելն անգամ վախազդեցիկ է, մանավանդ երբ գտնվում ես կիզակետում: Ամերիկյան մի քանի ռուսեր Իրանի վրա՝ կիրքեղի ողջ Պարսից ծոցն ու Մեծավոր Արեւելը, ընդհուպ կիսակի Հարավային մեր դարդասը: Թբիլիսի Ռուսաստան լավատեսության մեր մագլցումը՝ կարող է խնդրո առարկա դարձնել դեմոի Վրաստան մեր անցուղիներն ու Լարսի անցակետը: Հայնժամ, շահախեղության մասնակցած մեր երկրին դասարկված կլինի թուրք-թյուրքական բորենիներին դիմագրավելը: Ծից է, համամասն կացություններ դիմագրավել ենք, նորից կարող ենք, բայց ի՞նչ գնով:

Այս օրերին շատերն են մտածում՝ Աստված է դա հուր Հայաստանը: Բայց Աստված երբեք սովորություն ունի հիշեցնելու, ու ինքը մեզ բանականություն է սվել մատե:

Ուրեմն գործածենք մեր բանականությունը:

ՎԱԿՈՒ ԵՎԵՏԻԲԵՅԱՆ

Հայ մամուլի համաժողով՝ Անթրիպիսում

Առաջիկա հուլիսի 2-4-ը Անթրիպիսում, Մեծի սահման Կիլիկիո կաթողիկոսանում, տեղի կունենա Սփյուռքում հայ մամուլի նվիրված առաջին համաժողովը, նախաձեռնությամբ Տանն Կիլիկիո կաթողիկոսության, Արամ Ա կաթողիկոսի հռչակմամբ 2019 թվականը «Հայ մամուլի տարի» շքանակներում:

Համաժողովին մասնակցելու հրավեր է ուղարկվել սփյուռքահայ եւ հայրենական զանգվածային լրատվական միջոցների մեծաթիվ խմբագիրների եւ լրագրողների, առանց կուսակցական, հարանվանական եւ այլ կարգի խտրականությունների: Համաժողովին մասնակցելու են մատե Ռամկավար Ազատական կուսակցության մամուլի ներկայացուցիչներ՝ գլխավորությամբ նշանավոր հրատարակագիր, The Armenian Mirror-Spectator, «Պայքար» եւ «Ազգ» թերթերի սյունակագիր Երվանդ Ազատյանի:

Ակնկալվում են կարեւոր ելույթներ, որոնց ամփոփույթը հետագայում կհրատարակվի առանձին գրքով, ինչպես խոստանում է համաժողովի կազմակերպիչ հանձնախումբը:

Հաջողություն ենք մաղթում:

Աղբահույսի դեմքը. Այրում

ՆԱԻՐ ՅԱՆ

Այրումը խոտրացված համայնք է: Տեղական ինքնակառավարման մարմինների մասին օրենքում փոփոխություններ կատարվելուց հետո էլ Այրումը խոտրացվել է: Մեր առում է 8 գյուղ՝ 11 հազար բնակչով: Նախկինում՝ սովետական սարիներին, Այրումում գործարաններ են աշխատել. բնակչությունը ֆաղափային կյանքով է ապրել: Նաեւ միգր-բանջարեղենի

հասարակության կոլեկտիվի ձեռք, որովհետեւ երեւանյան բակերում «կլաս», դարան, «գործնագործ» խաղացող երեխաների դժվար տեսնել: Իսկ Այրումում երեխաներն անգամ ինքուրք խաղալիքներ են դաստիարակում՝ որդեկան լարերով իրար միացրած ակներով սայլ, փայտե ձի, շներին ու կատուներին կատարեցող դարաններ: Որքան երեւանյան հեռու՝ այնքան վիրտուալ աշխարհից, հեռախոսների ճիւղներից ազատագրված, բայց մատե աղբահույսի դեմքը՝ անողով ու աննահանջ:

վերամշակմամբ են զբաղվել այրումցիները. այստեղ դաստիարակող գործարան է եղել: Եթե որոշեք երեւանյան 210 կմ կտրել ու հասնել Այրում, առաջինը գործարանների կիսամուկ շենքեր կդիմավորեն ձեզ, հետո կընդհանրանա սովորական տեսարաններին՝ փողոցներ, փոքրիկ հրատարակ՝ շահագրգռող, զբոսայգի ու բակերում խաղացող երեխաներ: Այս վերջինը

Այրումում ձեռք գրեթե չի լինում. այրումցիները հազարից մեկ են ձյուն տեսնում: Ասում են՝ Հայաստանում վարդերն առաջինը Այրումում են բացվում. մայիսին մոռենիներն այստեղ ալ կարմիր ծաղիկներով են զարդարված, իսկ թուզը հունիսի կեսերին արդեն հասած է: Այրումն աղբահույս է իր մեկուսի կյանքով: ➔6

Գլենդելում ապրելը թանկ ու ջրեղ հաճույք է դարձել

Հայերը կամուսնուկ-կամուսնուկ հեռանում են այստեղից

ԿԱՐԻՆԵ ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ

Գլենդել, ԱՄՆ
Վերջին տարիներին Գլենդելում բազմաթիվ շենքեր են կառուցվել, որոնք հարուստ ու հզոր մեթրոպոլիտեն են: Մեր քաղաքում արեցին անհարժ գույքի աստիճանով՝ գնելով հսկայաբանակ բնակարաններ, կառուցելով նորերն ու աննախադեպ բարձրացնելով՝ սների վարձավճարներն ու վաճառքի գները: Նյու-Յորկյան մի կազմակերպություն, օրինակ, այսօր 1623 բնակարանների տեղ է Գլենդելում: Սակայն գնված եւ կառուցված 4300 բնակարաններից անադատով ընտանիքներն ոչ մի հասկացում չէր: Հակառակը՝ իրենց գալուստով նորակառուցումներն ազդարարեցին թանկարժեք, խիստ բարձր ամսավճարներով ամսանշնչի բնակարանների հայտնությունը գլենդելյան իրականություն:

Այդ շենքերում մեկ սենյականոց բնակարանի ամսավճարը կարող է անցնել 2000, 2 սենյականոցինը՝ 3000 դոլարից, առանց մեջքարանի մեկ սենյականոց բնակարանինը՝ 1500 դոլարից:

Հասկալիքս այս շենքեր նորակառուցումների հայտնվելուց հետո կարծես հեշտեղծվել են մեկ սովորական շենքերի վարձավճարներն էլ բուռն կերպով սկսեցին աճել: Եվ վերջին տարիներին գլենդելյան բնակարանների ամսական սահմանափակ եր՝ ամսավճարները տարվա ընթացքում 35-100 դոլարից ավելի չէին բարձրացնում: Հիմա սներ կան, որ երկու տարվա ընթացքում ամսավճարը 1500 դոլարից հասել է 2500-ի: ➔3

**Արեւմտյան մամուլը
Էմամոջուլի հաղթանակը
վերագրում է
Էրդոգանի խայտառակ
պարտությանը**

էջ 5

**Վերա Մանուկյան:
«Հիլտոն» հյուրանոցների
ցանցը պահպանող
հայուհին**

էջ 9

ՅԱԿՈՒՄ ՄԻՔԱՅԻՆԵԱՆ

Ինչպե՞ս կ'ըլլայ ուղեղի լուացումը

Երիտասարդութեան դարձադարձը նոր nsf դրած դասանի մը անցեալ օրը ամենայն հանգստութեամբ ու համոզուով՝ «Ի՞նչ կ'ըլլայ» ըսաւ: Խօսքը նախամտածական սեռային յարաբերութեան մասին էր, դիտել է՜սք ֆիլմ մը, ուր հարսը յոյ վիճակով կանգնած էր խորհուն անոնի:

Այս «ինչ կ'ըլլայ» սովորական դարձած է այս օրերուն նոյնիսկ մեր երիտասարդութեան մօտ, որոնք յաճախ վէճի մէջ են իրենց դասական սեռային կեանքին հետ:

Ժամանակին քաղաքացիական, -եկեղեցական, կամ հասարակական, - ուղղակի կ'ըլլար. քաղաքացիական, - քաղաքացիական, թէ համոզողը, խրատողը ու յորդորողը ըսելիքը մարդոց երեսն ի վեր կ'ըսէր, մասը թափ սալով, դիմախաղերով ու դիմացիներուն վրայ ազդելու անհրաժեշտ գանձազան միջոցներ օգտագործելով:

Այսօր քաղաքացիական ձեւը փոխուեց է, թէեւ եկեղեցականը գրեթէ անփոփոխ մնացել է, սակայն հասարակականը լրիւ բռնուած է: Այսօր նոր գաղափարներն ու ամէն ինչ անուղղակի ձեւով կը մասնուցուի՝ դասկերպ, ֆիլմով, երգով, գրականութեամբ, նոյնիսկ ուսելիքով ու հագնելիքով: Գրախօս, գեղեցիկ, համեղ, հոգեգործող, մարդ չգտար, որ Երիտասարդութեան թոյլը ինչո՞ւ սողոսկելով կը մտնէ ուղեղին ու հոգիին մէջ:

Ասիկա համաշխարհայինացումի ամենամեծ վստահութիւնն է: Թմբաղեղը կաթիլ առ կաթիլ կը մտնէ մերս, եւ օր մըն ալ ներթափանց ակամայ թմբալէր, աղա թմբալով կը դառնայ:

Խօսքի սթիլով: Ամենաբարձր սիրուած ու սարածուած գրած հեռագրութիւնը ֆրանսացի (սերիալ) FRIENDS-ն է: Այս ֆրանսացիները մէջ վեց հոգի՝ երեք երիտասարդ եւ երեք երիտասարդուհի, միասին կ'ապրեն, անոնց առօրեան սան մէջ, թէ իրենց ամէն օր յաճախած սրճարանին մէջ լեցուն է կենցաղային, ընկերային-հոգեբանական, արկածային հարցերով ու դաստիարակման, բարոյական քննարկումներով ու գիտելիքներով, որոնք ամբողջով ծիծաղ կը յառաջացնեն ակնդիրներուն մօտ:

Բացառիկ է անոնց խաղաղութիւնը, վեցն ալ սովորական կասկեղծութեան անդին իրայատուկ ծիծաղաբարձ վիճակներ կը ստեղծեն, որոնք բարեմիջը անվարան կ'երթայ սցենարիստին եւ բեմադրիչին: Մէկ խօսքով՝ սեղծագործական խմբակ մըն են, որոնք համաշխարհային դիտարկումի եւ անվերապահ գնահատման արժանապատիւն են: Սակայն...

Սակայն լուրջ հետեւող մը անոր մակերեսին անդին դիտարկելով, որ Երիտասարդութեան սակ լեռի բաներ կան... Անոնք, ասեմը անգամ մը կը փոխեն իրենց սիրածը՝ մէկուն ընկերուհին, Երեւան մը ետք, ուրիշին գիրկն է, միասին՝ միասին գիրկը, եւ այսպէս Երեւանի, ամենուր միասին են: Երեւանի արտասովորութիւնները սովորական խօսակցական միտք են: Տղոցմէ մէկուն ծնողը երկու կիններ են, դարձ է՝ միասնական, եւ իր անուանութեան օրը, երկու կողմէն թեւանցուկ զինքն եկեղեցույ խորան առաջնորդեցին:

Տղոցմէ մէկը կենցաղային է աղջիկներէն մէկուն հետ եւ այդ աղջիկը յոյ մնացած է ու հայրը ինք ըլլալով, չուզեր անուանալ աղջկան հետ, քանի որից մը կը սիրէ: Միւս աղջիկն ալ յոյ է, սակայն չի գիտէր յոյութիւնը հայրը ով է, քանի անդադար ասոր-անոր հետ եղած է:

Այս բոլորը այնքան դարձաբեր ու հաճելի ձեւով կը մասնուցուի, որ երկու ասեմ դիտող դասանիներուն ու երիտասարդներուն համար անբարոյական բաները սովորական կը դառնան, նոյնիսկ եթէ ընթացիկ դաստիարակութիւնը զիրենք որոշ բաներ գոյնացուցած է ու հեռու դարձած:

Տարօրինակն այն է, որ այս օրերուն կրկին կը ցուցադրուին ֆրանսացիները բոլոր մասերը արարական ամենադասականով երկրի մը կայաններէն մէկէն, երբ, միջոցառում, այդ կայաններէն ցուցադրող ֆիլմերուն մէջ համբոյրի տեսարաններն ու հայիտայից բարեքան անգամ սրբուած կ'ըլլան, զինքն որոշու ազդելու խմբի՝ «խաղողի օճառակ» կը թարգմանուի եւ այլն:

Բարոյականութիւնը ժողովուրդի մը գրահանդերձն է: Գնաց բարոյականութիւնը, կը սայթափ ժողովուրդը, կը սկարանայ երկիրը: Զգոն ըլլալու ենք:

Խմբ. կողմից.- Կարծում ենք մեր հարգարժան սյունակագիրը անհամապատասխան ընդհանրացում, բացարձակացում է երեւոյթը: Անհամեմատ Երեւան երիտասարդները, նոյնիսկ երիտասարդութեան սեմին եղողներ, ովքեր թափ ունեն այդպիսի սերիալների եւ այլասերիչ քաղաքացիական համար չգիտեն ֆայրայիչ ո՞ր կազմակերպութեան միջոցներով դաստիարակման գրականութեան ու ֆիլմերի վրա, քանի որ այդ երիտասարդների համար, ինչո՞ւ երջանակահիշատակ Կարմիր Սուրբնայանն էր ստում, «ճիշտը կ'այնքն է»:

ՌԱԿ-ն առաջարկում է մեծացնել հ/կ-ների գործունեության թափանցիկությունը

Հունիսի 25-ին «ԱՆԻ» հյուրանոցի «ԴՎԻՆ» սրահում Ռամկավար Ազատական կուսակցության «Ալեք Մանուկյան» ակումբի նախաձեռնությամբ հրավիրված միջոցառմանը, Երիտասարդության հ/կ-ների, կուսակցությունների հետ միասին մեծացնելու էր ՀՀ-ում գործող եւ դրսից ֆինանսավորվող կազմակերպությունների հաշվետվողականության հարցը: ՌԱԿ «Ալեք Մանուկյան» ակումբի ասեմալիտ Արմեն Սահակյանը ներկայացնելով կուսակցության մոտեցումները մասնավորապես առաջարկում էր համադասական փոփոխություններ հրահանգել հ/կ-ներին եւ հիմնադրամների մասին օրենքներով:

Ինչպէս նաեւ էին շատ մասնագետներ, ՀՀ-ում գործող սասնյակ հ/կ-ներ դրսից ֆինանսավորվելով իրականում ֆայրայիչ գործունեություն են իրականացնում՝ թիրախավորելով Հայաստանի Առաքելական Եկեղեցին, ընթացիկ ինստիտուտը, բանակը եւ այլն: Այդ կառույցների գործունեությունը չի վերահսկվում եւ գործող օրենքները այդ հնարավորությունը չեն սալիս: Առաջարկվող փոփոխությունները հաշվետու են դարձնելու դրսից ֆինանսավորվող բոլոր հ/կ-ներին:

Եւ թափանցիկ կենսունի (ՖՆԿ) միջոցով, բայց այս դեպքում էլ դեմ է իրավաչափ գործելու համար առկա լինի ՓԼԱՖ-ի դեմ դաշնային օրենսդրության խախտման վարկած:

Հենց այս նպատակով, Ռամկավար Ազատական կուսակցության կողմից աշխատանքներ են տարվում հասարակական կազմակերպությունների եւ հիմնադրամների մասին ՀՀ օրենքներում փոփոխություններ եւ լրացումներ կատարելու մասին օրենքների նախագծերի վերաբերյալ: Մշակվող նախագիծը ուղղված է կարգավորելու օտարերկրյա ոչ շահույթային կազմակերպությունների կամ անուղղակի ֆինանսավորող հասարակական կազմակերպությունների եւ հիմնադրամների գործունեության թափանցիկության եւ հաշվետվողականության ապահովմանը՝ հանրային վերահսկողության եւ հանրության քաղաքացիական տեսչության մակարդակի բարձրացման նպատակով:

Այդ ռիսկերը կառավարելու նպատակով ՌԱԿ-ը առաջարկում է օրենսդրական նախաձեռնությամբ ոչ թե սահմանել հասարակական կազմակերպությունների եւ հիմնադրամների գործունեության նկատմամբ հսկողություն իրականացնող լիազոր մարմին, այլ սահմանել, որ ոչ արտասահմանյան ֆոնդերից ուղղակի կամ անուղղակի կերպով դրամաւորներ ստացող ՌԱԿ-ները դառնալու են www.azdarar.am կայքում հրատարակելու իրենց ֆինանսական հաշվետվությունները, որում դառնալիքով ղեկավարողները (իրական նախագծերի), ծրագրի լիազոր բովանդակությունը, իրական արտադրանքներն ու ֆինանսական առումով բեռնեֆիցիարները (ծրագրի քաղաքացիական գումարների ծախսման վերաբերյալ մանրամասն հաշվետվություն):

Ինչպէս նաեւ օրվա գլխավոր բանախոսը, հասարակական կազմակերպությունների եւ հիմնադրամների գործունեության անհաշվետվողական եւ անթափանցիկ գործելու լարու իր մեջ դառնալու է ՀՀ ազգային անվտանգության ռիսկեր: Հիմնական ռիսկերը գեներացվում են այն հարցի շուրջ, թէ ինչ նպատակ են հետապնդում արտասահմանյան ոչ շահույթային (առավելեւ՝ մասնավոր անձանց դասկանող) ֆոնդերը ՀՀ-ում ոչ բարեգործական

ծրագրեր ֆինանսավորելով, իրականում ինչ խնդիրներ են դնում իրենց հայաստանյան գործընկեր ՌԱԿ-ներին(ոչ առեւտրային կազմակերպություններ) առջել:

Ռամկավար Ազատական կուսակցությունը դաստիարակում է Երիտասարդության հ/կ-ներին, որոնք հանրային կազմակերպությունների գործունեության թափանցիկության եւ հաշվետվողականության ապահովմանը, իրական արտադրանքներն ու ֆինանսական առումով բեռնեֆիցիարները (ծրագրի քաղաքացիական գումարների ծախսման վերաբերյալ մանրամասն հաշվետվություն):

ՌԱԿ մամուլի դիվիզիոն

ՌԱԿ Ընդհանուր գրասենյակում բարի երթ մաղթեցին քաղաքացիներին

Իր հյուրընկալ հարկի սակ երիտասարդների հավաքելու, նրանց համար եւ նրանց հետ կազմակերպվող բազմաբովանդակ գեղեցիկ միջոցառումների վայր է դարձել Ռամկավար Ազատական կուսակցության Ընդհանուր գրասենյակը: Անցած երեք օրերից այստեղ տեղի ունեցած հերթական հանդիպմանը հանդիսավոր դասկանումներն մեծ կյանք ճանապարհեցին հանրակրթական ավագ դպրոցների, ուսումնարանների, բուհերի ՌԱԿ անդամ եւ համակիր Ընդհանուր գրասենյակում:

Հրավիրված մոտ երեք սասնյակ ման երիտասարդներին շնորհակալեց ու ողջութիւն խոսք ասաց քաղաքացիներից ղեկավար **Հովհի Կարապետյանը**, նշելով, որ սա նոր ավանդույթի սկիզբ է լինելու: Օրինելով ներկաներին, նրանց հոգեւոր խոսքով դիմեց նաեւ **Տ. Հակոբ Բահանա Գրիգորյանը**: Հիշելով հնագույն իմաստությունը, թէ դառն են ուսման արմատները, բայց քաղաք են նրա յոյնները, Տեր հայրը հորդորեց սրամարդկանք լինել կյանքում միջոց սովորելու, միջոց քաղ լինելու նորի, զիտելիքի առաջ, որովհետեւ զիտելիքի հետ իմաստուն մարդու նաեւ հոգու լույսն է ավելանում:

Եւ թափանցիկ կենսունի (ՖՆԿ) միջոցով, բայց այս դեպքում էլ դեմ է իրավաչափ գործելու համար առկա լինի ՓԼԱՖ-ի դեմ դաշնային օրենսդրության խախտման վարկած:

Տարբեր դրոյցների, Երեւանի ղեկավար, սնտեսագիտական համալսարանների, արվեստի բուհերի տեղի մասնաճյուղերի եւ այլ ուսումնական հաստատությունների ներկա քաղաքացիները շնորհակալուհի հետ

ուսացան նաեւ իրենց ձեռնով ընթացած մեկական արժեքավոր գեղարվեստական կամ մասնագիտական գիրք մակագրությամբ, ի հուշ օրվա հանդիպության, աղջիկները՝ նաեւ մեկական վարդ: Իսկ իրենք էլ ցերեկույթը հաճելի դարձրին ով ինչով կարող էր՝ հեզանագ դյութիչ դար, ազգային երգ, ասմունք, նվագ, ներկայացված կերպարվեստի գործեր:

«Ռուսաստանի հայկական սփյուռքի ներկա վիճակը եւ զարգացման հեռանկարները». Մոսկվայում կշռվեց Ռուսաստանի հայերի միության 20-ամյակը

ԳՈՂՏՐ ԲՈՏՈՅԱԼ

Մոսկվայում «Ազգ»-ի հասուկ քրթակից

Հունիսի 21-ին Մոսկվայի «Պրեզիդենտ Գոթել»-ում անցկացվեց «Ռուսաստանի հայկական սփյուռքի ներկա վիճակը եւ զարգացման հեռանկարները» խորագրով գիտաժողով, որը նշանակալից Ռուսաստանի հայերի միության 20-ամյակին նվիրված միջոցառումների մեկնարկը:

Գիտաժողովին մասնակցել են ՌԴ իշխանությունների, գիտական եւ փորձագիտական շրջանակների անվանի ներկայացուցիչներ, ֆաղաբաններ, Ռուսաստանի հայկական համայնքների ղեկավարներ եւ ներկայացուցիչներ, լրագրողներ եւ անուուս՝ Միության հիմնադիր նախագահ **Արա Աբրահամյանը**:

Միջոցառմանը ներկա էր եւ ելույթ ունեցավ նաեւ ՌԴ-ում ՀՀ դեսպան **Վարդան Տողանյանը**: Միջոցառման ժամանակներում ֆնմարկվել են Ռուսաստանի հայ համայնքի կազմավորման դասնության, ընթացիկ իրավիճակի եւ հեռավոր զարգացման ուղղությունների տեսլականներին վերաբերող հարցեր: Գիտաժողովում ելույթ ունեցողների կողմից ամրագրվել է, որ Ռուսաստանի հայերի միության գործունեությունը հիմնարկված առաջին իսկ օրերից նպատակաուղղ-

ված է եղել Ռուսաստանում բնակվող մոտ 3 միլիոն հայերի համախմբմանը, սարածաբանական ազգամիջյան հարաբերությունների ներդրման զարգացմանը, փոխադարձ հարգանքի, բարիդրացիության եւ հանդուրժողականության սկզբունքների խթանմանը, խաղաղության հաստատմանը ու բարեկամության ամրապնդմանը: Արդյունքում՝ այսօր ՌԴ-ում հիմնականում ստեղծված են դասնական հայկական համայնքային եւ

հոգեւոր կյանքի զարգացման համար. կառուցվում են նոր մշակութային կենտրոններ, բացվում են Հայ Առաքելական եկեղեցու սաճարներ, բազմազգ Ռուսաստանի մյուս ժողովուրդների ներկայացուցիչների հետ համատեղ լայնորեն նշվում են հայկական ավանդական տոները: Միությունը նպաստում է Ռուսաստանում մշակութային, կրթական եւ հասարակական կյանքի բազմակողմանիության դաշտի ստեղծմանը, հետադարձադարձում նուստրություն է դարձնում երիտասարդ սերնդի հայրենասիրական ոգով դաստիարակությանը, նրանց մոտ բարոյական ուղեւորների ձեւավորմանը, հայրենակիցների հետ կապերի ամրապնդմանը:

Գիտաժողովի մասնակիցներին հեռուստակառի միջոցով ողջունել է Սփյուռքի գործերով գլխավոր հանձնակատար **Զարեհ Սիմանյանը**:

Ջերմորեն ողջունելով միջոցառման կազմակերպիչ ՌԴՄ նախագահ Արա Աբրահամյանին եւ մյուս մասնակիցներին՝ Զ. Սիմանյանը ընդգծել է նման գիտաժողովի անցկացման կարեւորությունը, ա-

վելացնելով, որ ֆնմարկվող հարցերի ժողովարկը մեծապես հետաքրքիր է նաեւ Սփյուռքի գործերով գլխավոր հանձնակատարի նորաստեղծ ինստիտուտին: «Ռուսաստանը հանդիսանում է Հայաստանի ռազմավարական դաճակալիցը: Ռուսաստանի հայ համայնքը մշակութային ուսուցողական կենտրոնում կլինի եւ նրա հետ համագործակցությունը ուժեղ է լինելու», - ասել է Զարեհ Սիմանյանը եւ հավելել. «Իմ առաջին այցը կլինի Ռուսաստանի դաճակալություն»

Գլենդելում ադրելը թանկ ու շեղ հաճույք է դարձել

⇒ 1 Գլենդելի բնակչության գերակշիռ հասկածը՝ 70 տոկոսը, ադրել է վարձու բնակարաններում: Համաձայն վերջին մարդահամարի՝ բնակչության 50 տոկոսից ավելին հայեր են: Հայաստանից եւ աշխարհի տարբեր անկյուններից ԱՄՆ արագադրող հայ ընտանիքները եւս հայնվել են անելանելի իրավիճակում: Մեկ սենյականոց բնակարանների գները 1200-1500 դոլար են, 2 սենյականոց բնակարաններինը՝ 1800 - 2500 դոլար, այն դեղինում, երբ դրանցից շատերի կենցաղային դասնանները հեռու են բավարար լինելուց: Առանց կենտրոնացված ջեռուցման, փոքր ու նեղիկ ննջարաններով, հնամաշ հասակով այդ տները եւս առաջարկվում են նույն աղետալ գներով: Լոս Անջելեսի շատ համայնքներում (Սանտա Մոնիկա, Հոլիվուդ) գործում է վարձավճարների հսկողության (rent control) օրենքը, որ արգելում է սանտերին կամայականորեն բարձրացնել գները: Գլենդելում եւս նմանօրինակ օրենք կիրառելու դաճակալը բնակիչների ստորագրահավաքները, հեռուստատեսային ելույթներն ու անգամ ցույցերն առայժմ անարդյունավետ են: Գլենդելի ֆաղաբանության ֆաղաբային խորհրդի անդամ, AABC եւ Hay Vision հեռուստաընկերությունների սնորհն Վրեժ Աղաջանյանին, այնուամենայնիվ, վերջերս հաջողվեց խնդիրը շարժել մեռյալ կեցից, եւ ֆաղաբային խորհուրդը նրա առաջարկով ընդունեց սնանների ախորժակը զսղելու համեմատաբար մեղմ սարքերակ: Ըստ ընդունված նոր կարգի՝ սանտերին արգելվում է 7%-ից ավելի բարձրացնել վարձավճարները մեկ տարվա ընթացքում: Սակայն նույնիսկ այս բանաձեւի կիրառության դեղինում արդեն իսկ խիստ բարձր վարձավճարների 7%-ով թանկացումը հսկայական զուճար է կազմելու եւ կրկին անելանելի վիճակի մեջ է դնելու վարձակալներին:

Իրից, էլ գոյություն չունի: Մարդիկ ադրել են հարկադիր հանրակացարանային դասնաններում: Ոմանք էլ դարգադես տեղափոխվում են այլ ֆաղաբներ ու նահանգներ, ուր վարձավճարներն ավելի մեղմ են ու սեփական բնակարան գնելու հավանականությունն ավելի իրական է: Հեռացողները սովորաբար հաստատվում են մեծակա Արիզոնայում, Նեւադայում, Օրեգոնում, Տեխասում:

Գլենդելի ֆաղաբանության ֆաղաբային խորհրդի անդամ **Վրեժ Աղաջանյանը**, այնուամենայնիվ, լավատես է եւ մասնաճանաչում է փոփոխություններ, որ նշանակում են ֆաղաբանության առաջիկա ծրագրերում:

Անցած շաբաթ հայերի դարձավ, որ ֆաղաբանությանը տարեկան բյուջեում մասնակցի բնակարանների շինարարության ու դրա հետ կապված այլ խնդիրների լուծման նպատակով 25 մլն դոլարի հատկացումներ է նախատեսել: Դոլարային այդ հոսքը լինելու է տեղական ա-

նետրային հարկերի բարձրացման հաճույքին: Իսկ մինչ այդ, մարդահամարի բյուրոն արդեն երկրորդ տարին Կալիֆոռնիայում բացասական միգրացիա է արձանագրում: Անցած տարի բնակչության թիվը նվազել է 160 000-ով, եւ նահանգից 38 000 մարդ ավելի է հեռացել, քան նախորդ տարի: Մասնագետները կանխատեսում են, որ հաջորդ տասնամյակում բնակչության թիվը ավելի է նվազելու:

Գլենդելից հեռացողների մեջ հայերը մեծամասնություն են կազմում, քանի որ դասնական ու ոչ դասնական սլավոններով՝ նրանք ֆաղաբի բնակչության կեսից ավելին կազմող թիվ են ներկայացնում:

«Մարդիկ երկար տարիներ ադրել են Գլենդելում: Շատերն արդեն գերադասում են ձեւավորել, սասիկ-դասիկներ, թոռներ: Երբ այլեւս անհնար է լինում ադրել Գլենդելում բարձր գների դասնանով, զավակները հեռանում են այլ ֆաղաբներ, եւ սասիկը գրկվում է թոռան ներկայությունից, թողնելով՝ սասիկի, որդին՝ ծնողների, ծնողները՝ որդու», - գների բացասական ներգործության այլ հետեւանք է նշում Վրեժ Աղաջանյանը:

Սա յուրատեսակ ներհին արագադրող արտադրություն է արդեն իսկ արագադրած հայ ընտանիքների համար:

Եվ եթե խոսակցությունը փոփոխություններն իրականություն չդառնան, Գլենդելը՝ հայ սփյուռքի ներկայիս մայրաքաղաքը, հայաթափման վստահից չի կարողանա խուսափել:

Խմբ. կողմից. - Ծանոթանալով «Ազգ»-ի հին աշխատակցուհու այս նյութին, մի ուրիշ աշխատակցից փորձեց տրամել. «Ահա թե ինչու Զարեհ Սիմանյանը շատեղ իրեն զգել Հայաստան»:

ԵՐՎԱՆԻ ԱԶՍՏՅԱԼ

Պետություն, ԱՄՆ

Անցյալ շաբաթ Վաշինգտոնում հերթական անգամ ԵԱԳԿ-ի ժողովում հանդիպեցին Հայաստանի և Արբեշյանի արտոնահարմարները: Նման հանդիպումները դարձել են սովորական: Դրանց ընթացքում դիվանագետները ժամանակ են վասակում, մինչև հավանաբարությունը ճակատագրով գծում թե՛ ժամանակ է:

Պատմությունը ցույց է սվել, որ նման հանդիպումները անարդյունավետ են, հասկալի են սեղի են ունենում առաջիկա խոսքի խոսքի մայրաքաղաքներից մեկում, որովհետև դրանցում լռելիք դրվում է այդ մայրաքաղաքների միջև եղած սարձայնությունների, եւ ոչ թե կոնկրետ լուծում տրամադրող հարցի վրա: Կոնկրետ այս դեպքում Մոսկվայի Կառավարության և Արբեշյանի միջև արձանագրված Վաշինգտոնում: Նույնը միտի սավեր Վաշինգտոնի ԵԱ

մասնավորապես: Մյուս կողմից, Թուրքիան, անկախ ներկայիս Վաշինգտոնի հետ ունեցած իր սարձայնություններից, դեռևս ՆԱՏՕ-ի անդամ է, եւ գործում է համադասախան իր այդ կարգավիճակի:

Ամերիկա-թուրքական հարաբերությունները անցյալում էլ են եղել փոփոխակից, եւ Անկարան յուրացրել է դեպք եղած հավասարակշռությունը դադարեցրելու գործառնությունը: Մեր օրերում, երբ գիտակցից վերլուծաբանները ԵԱԳԿ-ի մասին հետաքրքիր են հանդիպումներ ձեռք բերելու առթիվ Վաշինգտոնում վերջնազորներին, նախագահ Էրդոհանը արդեն իսկ ունի իր այլընտրանքային երկրորդ ծրագիրը (Plan B), որից բխում է կասեցնել վստահությունը:

Այն օրվանից, երբ Արեւմուտքը մեկնեց եւ իրականացրեց «Արաբական գարուն» ծրագիրը, Թուրքիան, Իսրայելից հետո եղավ գլխավոր օգտվողը: Իր ուժերը կենտրոնացնելով Նախալեռում, Էրդոհանն այժմ հույսը դնում է Մ. Նահանգ-

Հիտենի, որ դասակարգում, սարձայնաբանում Օսմանյան կայսրության դեմ դադարող հիմնական երկու ուժերը եղել են Ռուսական եւ Պարսկական կայսրությունները:

Տարձայնաբանային եւ միջազգային այս զարգացումների թոկոսը, լուրեր են դրսևում, որ Երեւանի եւ Արցախի միջև ծայր առած սարձայնությունները խորանում են: Որոշ աղբյուրների համաձայն Ազգային անվտանգության խորհրդի ֆարսուղար Վիսալի Բալասանյանի եւ Արցախի նախագահի խորհրդակցական Արթուր Աղաբեկյանի հրատարակած հարցազրույցում են եղել Հայաստանի վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանի կողմից: Հաջորդ առերևույթ վերահաս վստահություն է նշել, որ բոլորովին ժամանակը չէ ատակալունացնելու իրավիճակը Արցախում:

Վաշինգտոնը երբեք էլ չի թաքցրել կեղծ էթնիկական խմբավորումների միջև Իրանին բաժանելու իր ծրագրերը: Դա անուշահամ կոմպոսի Արբեշյանին եւ իրա-

ԳԵՎՈՐԳ ԳՅՈՒԼՈՒՄՅԱՆ

Ստամբուլի քաղաքապետը ձեռքի գրկելու, հայրենակիցները

Օրեր Երեւանի հայ հասարակությունը չի դադարում հրձվել Սամբուլի նոր ֆառաբանին **Էրեմ Իմամճուլուի** հայտարարությանը: «Այս ֆառաբանը ազգային փոփոխականություններ չկան: Այս ֆառաբանը մեզ գրկելու եմք բոլորի՛ն՝ հոյներին, հայերին, հրեաներին, ասորիներին»:

1908թ. Օսմանյան կայսրությունում սեղի ունեցած հեղափոխական արդյունքում իսլամական եկած երիտթուրքերը ամենուր հայտարարում էին, որ «դեմոկրատիկ սկզբունքներով» են եկել իսլամականության, եւ, որ այդուհետ հայերը ոչ մի խնդիր չեն ունենալու: Բայց ի հեռուստայի խոսքումներից հենց հաջորդ տարում՝ 1909թ. ամռանը, երկրի սարքեր հասկանալի ու հասկալի Աղանայում անասելի ջարդերի ենթարկվեցին հայերը, ջարդեր, որոնք զարգացնելու հասան 1915թ. ու եզրավակվեցին 1923թ.: Հայերի ցեղասպանությանը ու հայրենազրկությանը:

Դա հայ ժողովրդի կարճ իրազեկության, դյուրահավատության ու անհեռախոսության հետևանքն էր: Մեր ազգը հավասարակշռել էր մի ժողովրդի, որը դեռ մեկ տարի առաջ «Թուրքիան թուրքերին» բղավելով՝ ֆարեով ջախջախում էր հայ մասնական գլուխները, բռնաբարում կանանց ու աղջիկներին: Հավասարակշռել էր մի ժողովրդի, որի ղեկավար կարեւոր ծրագրի՝ «Մեծ Իսլամական» իրագործման ճանապարհին Հայաստանը սեղ էր համարվում, խանգարող օղակ:

Եւ այսօր, կարծես՝ մոռանալով ուլեր են թուրքերը, ողջ հայությունն սկսել է հրձվել Սամբուլի նոր ֆառաբանի մի լրարկ նախադասությամբ, որտեղ նա ասում է, թե գրկելու է հայերին: Միայն այդպես թավարար եղավ, որ ոմանի սկսեց նոր կարծիքի ձեռավորել թուրքերի մասին: Ոմանի էլ՝ նկատի ունենալով արդեն վարդուց թուրքերի մոտ Երեւանառվող «Ով սիրում է Սամբուլին, սիրում է եւ Թուրքիային» միտքը, վստահ են, որ ընդդիմադիր Իմամճուլուն արդեն սիրել է Թուրքիային, եւ այնտեղ հայերի համար ամեն բան լավ է լինելու: Սա նայիվ մոտեցում է: Թուրքերը չեն փոխվում, դրա վկաններ են թե՛ երիտթուրք թուրքերի հեղափոխումը, թե՛ մեր Մայիսյան հերոսամարտերը, թե՛ Սոււմալիթը, թե՛ հայ սոցիալ Գուրգեն Մարգարյանի կացնախառությունը, թե՛ Հրանտ Դինի սոցիալությունը, թե՛ հայ-արբեշյանական դաստիարակական գործողությունների ժամանակ վերջիններիս կողմից վիրավոր զինվորների ու անուշահամ ծերերի հանդեպ իրագործածը:

Թող ով ինչ ուզում է մտածի Իմամճուլուի մասին, եւ գտնում են, որ նա ավելի լավ չի լինելու, քան Բիհայի Յուլդըմն է եղել: Ավելին՝ վստահ են, որ հնարավորության դեպքում նա ավելի բիւս է դրսևորելու իրեն, քան Յուլդըմնը, իսկ այդ հնարավորությունը, վստահ եղեք, Էրդոհանը կսանա: Որքան էլ որ նրան գտնվում են ֆառաբանական սարքեր ձեռքարկելու, միեւնույն է, երբ խոսքը ձեռքերի մասին է, բոլոր թուրքերը մեկ ձակաս են կազմում՝ ձգեցնելով հնարավորինս արագ, հնարավորինս Երեւանը:

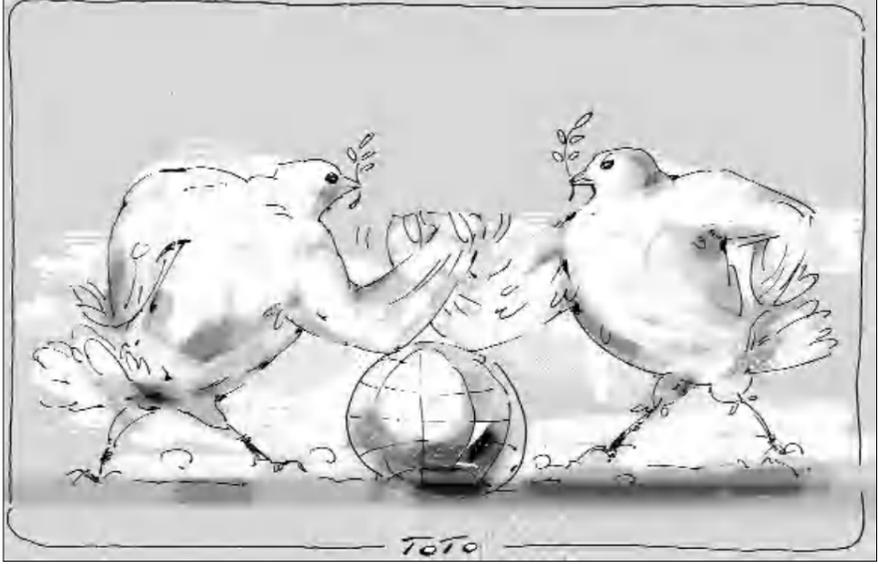
Հնուց եկած խոսք է՝ թուրքը երբ բարեկամ է, երբ հնարավորություն չունի երբ ստանալու: Սա հին իմաստություն է, եւ դեպք չէ մտածել, թե մի օր թուրքը կգրկի մեզ: Իմամճուլուն՝ նմանաբան:

Գ.Գ. Տեղին կլինի մեզքերել «Ձորի Միր» ֆիլմի հայտնի հասկանքը, որտեղ ֆիլմայիններին լեռներից իջնելու կոչ անող Գլակն ասում է, թե՛ «անոնի իսլամականության գլուխ են անցել՝ դեմոկրատիկ սկզբունքներով», որին ի դասախան Զեռի Մանուկը դասախանում է. «Զու խելին ո՛ր է, Գլակ, սուլթանի անուն փոխվեց, հո օսմանցու մյալն չփոխվեց»:

Խաղաղության ձգտումով, բայց դաստիարակման մտահոգությամբ

հերի մասին, եթե հանդիպումը կայանար Մոսկվայում:

Կողմերը դեռ իրարից բավական հեռու են որեւէ համաձայնության հասնելու համար, մինչև ամփոփելու կուսակցություն են՝ ստառնալով խաղաղությանը: Ռազմավարական մեկնաբան **Հայկ Նահապետյանը** հայկական մամուլում վերջերս արձագանքելով սարձայնաբանում սիրող իրարությանը գրում էր, որ Արբեշյանը դանդաղորեն, բայց հետեւողականորեն սեղնում է Երեւանի Արցախի Երեւան, նկատի ունենալով Նախալեռում ընթացող թուրք-արբեշյանական զորավարությունները: «Նման ուժգնությամբ զորավարություններ նկատելի էին նաեւ 2016-ի փետրվար-մարտ ամիսներին, արդիյան գործողությունների նախօրյակին», գրում է նա:

Արբեշյանը նախադասում հայտարարել էր, որ թուրքական զորքերի հետ յոթ միասնական վարժություններ են կատարվել, բայց այդ թիվը հասավ 13-ի՝ արելով կացությունը: Իր հերթին, Հայաստանը նույնպես մեծացրեց իր ռազմական դաստիարակությունը, որից բխում էր չլրկված 2016-ի արդիյան հանկարծակի հարձակումը: Առավել մտահոգիչ են Նախալեռում թուրքական զորքերի կուսակցությունները: Մինչև Թուրքիան սիրահետում է Թեհրանին եւ Մոսկվային՝ Սիրիայի հարցի վերաբերյալ, նա նաեւ այլընտրանքային մոտեցումներ է հետադիմորում Կովկասում: Այդ մոտեցումներից առաջինը եւ անմիջականը ազգերի բանակի բարոյական բարձրացնելն է, ավելի հեռանկարայինը՝ դեռի արեւելք ընդարձակումը իր ազդեցության: Դրա խոսում վկայությունն են Նախալեռում Թուրքիայի ռազմական ուժերի կուսակցությունները, որը զուգահեռ ընթանում է Ամերիկայի ռազմական կուսակցություններին՝ Պարսից ծոցում: Մեմ դեռ որեւէ դաստիարակման ընթացքում չունենալ այդ միաժամանակյա կուսակցությունների վերաբերյալ, ինչը թույլ է տալիս մտածելու, որ Մ. Նահանգները որոշ մարտավարական առաջադրանքներ դեռևս վստահում է Թուրքիային:

ների ազգային անվտանգության խորհրդատու Ջոն Բոլթոնի եւ դեմոկրատ Երազման Մայր Դոնոֆոյի ռազմաբանական հայտարարությունների վրա, որոնք նկատում են հետադիմորում դաստիարակման սանձազերծելու Իրանի դեմ:

Իրաֆում իրականացված «Արաբական գարունից» հետո Թուրքիան հնարավորություն ստացավ իր ուժերը սեղակայելու այդ երկրում, սեղի թուրքները փոփոխականությունը իբր դաստիարակություն իր ղեկավարում էր: Բայց իրականում սահմանափակվելու համար Իրաֆում Զոդական բանվորական կուսակցության (PKK) գործողությունները: Բարեկամական հարաբերություններ դաստիարակելով ֆրական Երեւանային կառավարության հետ, Թուրքիայի կառավարությունը հետևում է, որ անկախ Զուրդիսան ղեկավարությունը չկայանա, եւ չհրահրի Մեծավոր Արեւելքի բոլոր ֆրերի ձգտումների իրականացումը: Նաեւ այդ «գարնան» հետևանքում, Թուրքիան կարողացավ իր զորքերը մտնել Սիրիա, որտեղ համառոտեմ ձգտում է իր ձեռքերում տալիս որոշ սարձայններ: Եվ վերջապես, դարձյալ այդ «գարնան» հետևանքում, որն անցավ նաեւ Լիբիայով, Թուրքիան առիթն օգտագործեց համառոտեմակցելու սեղի իսլամական ղեկավարության զորքերի հետ: Չմոռանալով, որ Սիրիայից եւ Իրաֆից բացի, Լիբիան էլ մի ժամանակ գտնվում էր Օսմանյան կայսրության սահմաններում:

կանություն կարճին նրա առաջնորդներից Աբուլֆազ Էլչիբեյի երազանքը: Թուրքիան էլ, իր հերթին, կոգսվի որտեւ է՛ ՆԱՏՕ-ի գործընկեր, ե՛ւ որտեւ «օրինական» ժառանգորդը Օսմանյան կայսրության:

Կովկասյան սարձայնաբանային այս բարդությունները մեծացնում են սեղում դաստիարակման հնարավորությունները եւ ստառնում դառնալ առավել վստահակոր, գլոբալ խնդիր, Եւս ավելի լուրջ, քան Հայաստան-Արբեշյան հակամարտությունը:

Առաջինը ուժի-ուժով եւ ընթանողությամբ հետևում է այս դաստիարակական գործողությունը: Որեւէ փոքր միջադեպ կամ մեծ դաստիարակ կարող է առաջնորդել դաստիարակական ավելի լայնամասշտաբ իրարության:

Իրաֆում եւ Սիրիայում սեղի ունեցած դաստիարակմանը ցույց սվեցին, որ դաստիարակման հրահրելու Եւս Երեւանը գործողություններ կան: Կասկած չկա, որ Պարսից ծոցում նախադասար նախ միջադեպը այդ բնույթի էր:

Կիրոսից, Իրաֆից եւ Սիրիայից նախկին Օսմանյան սարձայններ ձեռք բերելուց հետո, Անկարան այժմ աղես է կանխատեսում Իրանում եւ դաստիարակման է այնտեղից էլ իր բաժին կարկանդակը ստանալ:

Թուրքերի ծրագրերն ու գործողությունները բացահայտ են: Մնում է իմանալ դիրքորոշումները Ռուսաստանի եւ Չինաստանի, որոնք կարող են դաստիարակող կողմը լինել, եթե դաստիարակման Եւս ընդունելու դեպքի Կովկաս:

Պատրիկ ՎԱՐԴԱՆ ԾՈՒԼԻՄՅԱՆԸ (The Arm. Mirror-Spectator)

ՀԱԿՈՒ ՉԱԲՅԱԼ

Թուրքիա

Վերջին երեք ամիսներին թուրք հասարակության ողջ ուժադրությունը, որդես օրակարգի առաջնահերթ խնդիր, սեւեռված էր Ասամբուլի ֆաղաֆաղների ընտրությունների վրա: Թեև մարտի 31-ին, Թուրքիայում անցկացված ընտրական իմաստակարարական մարմինների ընտրությունների օրացանկում ստանդարտները ֆաղաֆաղ էին ընտրել Զեմալ Զըլլաբարոլուի ժողովրդահանրապետական եւ սիկ. Մերալ Աֆեւների «Լավ» կուսակցությունների դաշինքի թեկնածու Էֆրեմ Իմամօղլուին, սակայն նախագահ Ռեջեփ Թայյիփ Էրդողանը, չհամակերպվելով «Արդարություն եւ բարգավաճում» կուսակցության թեկնածու Բինալի Յըլլըրըմի դաշնության հետ, առարկեց:

Տեղի տալով Էրդողանի առարկությանը, Կենտրոնական ընտրական հանձնաժողովը նախ վերահաստիչեց վեցները, որի արդյունքում Իմամօղլուի եւ Յըլլըրըմի ստացած ձայների տարբերությունը 27 հազարից կրճատվեց 13 հազարի, ապա մայիսի 6-ին անվավեր ճանաչեց ընտրության արդյունքները: Կրկնակի ընտրությունները նշանակվեցին հունիսի 23-ին: Հանձնաժողովի այս անհիմն որոշումը բուռն հակադեմոկրատիկ առաջ բերեց ոչ միայն Ասամբուլում, այլև ամբողջ երկրում, որի թիրախը դարձավ Էրդողանի «Արդարություն եւ բարգավաճում» ու «Դեպք Բահչեյի» Ազգայնական շարժում կուսակցությունների դաշինքը, Էրդողանն առավել եւս:

Այս ամենը մեծապես նդասեց Իմամօղլուի ժողովրդականության աճին, աննախադեպ բարձրացավ նաեւ նրա վարկանիշը ինչպես Ասամբուլում, այնպես էլ ողջ Թուրքիայում: Երկրի բովանդակ հասարակայնությունը, առաջադեմ մտավորականությունը, հասարակական կազմակերպությունները, ֆաղաֆաղ ոչ խորհրդարանական գրեթե բոլոր կուսակցությունները սկսեցին աջակցել Իմամօղլուին: Նրան աջակցեց նաեւ ֆրանսէ «Ժողովուրդների դեմոկրատական» կուսակցությունը, որը կրկնակի ընտրություններում զգալի կամխորոշեց վերջինի հաղթանակը, այն առումով, որ 16 միլիոնանոց Ասամբուլի բնակչության 2 միլիոնը ֆուր էն, այսինքն ավելի շատ, քան «Հյուսիսային Զուրդիսանի» մայրաքաղաք հորջուրջվող Դիարբեհրում:

Թեւեւ այդ էր դաժանոր, որ Էրդողանի կարգադրությամբ 8 քաղաք ընդմիջումից հետո PKK-ի առաջնորդ Աբդուլլա Օջալանի կալանավայր Իմրալի կղզի գործուղվեցին վերջինի փաստաբանները, նաեւ մի թուրք գիտնական: Այդ թուրքական հանրային հեռուստատեսությունը եթեր սրամարդեց Օջալանի հետխուղված մեջ զսնվող եղբորը՝ Օսմանին, որ իրենց ձայնը ընտրություններում Էրդողանի թեկնածու Յըլլըրըմին տալու կոչով դիմի Ասամբուլի ֆրոնտին: Փաստաբաններն էլ Օջալանի նամակը բերեցին, որտեղ նա ֆուր բնակչությունից դաժանեցում էր տեղի չհալ «Ժողովուրդների դեմոկրատական» կուսակցության Իմամօղլուին աջակցելու կոչերին:

Ասամբուլն ունի 10.5 մլն ընտրող: Մարտի 31-ին 1.7 մլն ընտրող չէր մասնակցել ընտրություններին: Էրդողանը հունիսի 23-ի ընտրություններին, բացի ֆրոնտից, չմասնակցած ընտրողներին եւ ներգրավելու հաւակարկներ էր անում: Զարգացած ընթացում, սակայն, Էրդողանը զգաց, որ հաւակարկները չեն արդարանում, անձամբ իջավ աստարեգ: Հանրահավակներն արդեն ինքն էր վարում, ընդ որում՝ առանց Յըլլըրըմի: Մինչդեռ ինքը երկրի նախագահն էր,

անկողնակալ լինելու սահմանադրական երդում էր սվել:

Այս հանգամանքը տարակուսանք առաջացրեց ընտրողների մոտ: Նրանք սկսեցին մտածել, որ Յըլլըրըմին ընտրելու դեմքում Ասամբուլը ղեկավարելու է ոչ թե ընտրված ֆաղաֆաղները, այլ Էրդողանը, այն էլ Անկարայից: Ընտրողների տարակուսանքը վերաճեց զայրույթի, երբ նախագահ Էրդողանը սկսեց անձնական վիրավորանքներ հասցնել արդեն իսկ ընտրված, բայց Էրդողանի կամակորոպամբ ֆաղաֆաղների մանդատից զրկված Իմամօղլուին: Նա ծննդով Տրապիզոնից է: Էրդողանը, օգտագործելով այս հանգամանքը, Իմամօղլուին դարձրեց բյուզանդացի, աղա ղոնսացի, այսինքն հույն, հայտարարեց, որ ընտրվելու դեմքում նա Ասամբուլը դարձնելու է Կոստանդնուպոլիս: Ավելին, նա Իմամօղլուին անուղղակի մեղադրեց վեցները գողանալու մեջ, աղա հունիսի 21-ի հանրահավակին ի լուր աշխարհի հայտարարեց. «Հունիսի 23-ին Բինալի

ին, երբ երկրում անցկացվեցին նախագահական ընտրությունները նոր համակարգին համադաստիսան, Ասամբուլի բնակչությունը նախադասությունը սվեց ոչ թե Էրդողանին, այլ նրա մրցակցին, որը նույնպես ներկայացնում էր ժողովրդահանրապետական կուսակցությանը: Սակայն դա չէր խանգարել Էրդողանին, որ նախագահ ընտրվի, հետեւաբար նա այս դաժանությունն այդքան հիվանդագին չընդունեց:

Ասամբուլի ֆաղաֆաղների դաժան բոլորովին այլ է: Ինչո՞ւ: Մինչ հարցին դաստիսանելն ասեմք, որ հունիսի 23-ի ընտրություններին մասնակցել է 8 մլն. 925 հազար ընտրող: Մասնակիցների 4 մլն. 741 հազարը փեարկել է Իմամօղլուի օգտին, իսկ 3 մլն. 935 հազարը՝ Յըլլըրըմի: Նրանք համադաստիսանաբար ստացել են ընդհանուր ձայների 54.2 եւ 44.9 տոկոսը: Մարտի 31-ին այս ցուցանիշները 48.7 եւ 48.6 էին եւ մրցակիցների միջեւ ձայների տարբերությունն ընդամենը 13 հազար էր: Հունիսի

րությունը, հայտարարելով, թե սեղեմներին հսակեցնելու են իրենց կուսակցությանների կազմավորման աշխատանքները:

Կնեանակի երկրում սկսել են երեւալ Էրդողանի դիրքերը, առավել եւս նրա միահեծան իշխանությունը: Եթե անգամ նրան հաջողվի մնալ իշխանության ղեկին մինչեւ նախագահական հաջորդ ընտրությունները, որոնք նախատեսվում են 2023-ին, որեւէ հիմք չկա եւթադրելու, որ նա առաջվա դեպ կհաղթի: Ի վերջո Դավութօղլուն, Գյուլն ու Բարաջանը խլելու են Էրդողանի իսլամամեծ ընտրականակաթի ձայները:

Նախանձելի չէ նաեւ Ասամբուլի նորընտիր ֆաղաֆաղների վիճակը, որովհետեւ նա ծանր ժառանգություն է ստացել նախորդից, որը ներկայացնում էր «Արդարություն եւ բարգավաճում» կուսակցությանը: Այս կուսակցությունը Թուրքիայում միանձնյա իշխանության եկավ 2002 թ.: Այդ օրվանից, այսինքն 17 տարի միաժամանակ կառավարել է Ասամբուլը: Եթե

Արեւմտյան մամուլը Էմամօղլուի հաղթանակը վերագրում է Էրդողանի խայտառակ դաժնությանը

Յըլլըրըմը մրցակցելու է ոչ թե Իմամօղլուի, այլ Աբդուլ Ֆաթթահ ալ-Սիսիի հետ»:

Այս հայտարարությունը, թեւեւ, սանձարձակության զգաթնակեցն էր: Որքան էլ «Մուսուլման եղբայրներին» համակրելու դաժնաբան Էրդողանը 2013-ից ի վեր թեմամանար, չնոռանալ, որ ալ-Սիսին անկախ դեմքության՝ Եգիպտոսի նախագահն է, հետեւաբար ինքը, որդես Թուրքիայի նախագահ, իրավումք չունի մեկ այլ դեմքության նախագահի անունը, այն էլ բացասական իմաստով, Եհարկելու ուրեւ իրավումք:

Հարկ է, սակայն, նեւել, որ Էրդողանի Իմամօղլույն հասցրած մեղադրանքները, վիրավորանքներն ու զրդարտությունները, ինչպես նաեւ նախագահ ալ-Սիսիի անվան Եհարկումը հանգեցին հակադարձ արդյունքի: Հունիսի 23-ի ընտրություններում ժողովրդահանրապետական կուսակցության թեկնածու Էֆրեմ Իմամօղլուն ավելի քան համոզիչ հաղթանակ տարավ «Արդարություն եւ բարգավաճում» կուսակցության թեկնածու Բինալի Յըլլըրըմի նկատմամբ: Նրա այս հաղթանակը Ասամբուլում, Թուրքիայում եւ Արեւմուտքում ընկալվեց որդես Էրդողանի դաժնությունը:

Ի դեպ, սա Էրդողանի առաջին դաժնությունը չէր, բայց որ ամենանեւանակալիցն էր, կասկածից վեր է: Ի դեպ, Թուրքիան խորհրդարանակալից նախագահական համակարգի էր անցել 2017 թ. ապրիլի 16-ին: 2018 թ. հունիսի 24-

հաւակի առնեմք, որ մինչ այդ 8 տարի էլ Ասամբուլի ֆաղաֆաղների դաժնոր վարել էր Էրդողանը, աղա ֆաղաֆի կառավարման ցուցանիշը կդառնա 25 տարի:

Զառուրդ դար կառավարելուց հետո Ասամբուլը կորցնելը, ինչ խոսք, ցավալի է Էրդողանի եւ նրա կուսակցության համար: Մանավադ որ Ասամբուլը, որդես մեակույթի, առեւտրի, զբոսաւերջության եւ ֆինանսական կենտրոն, ուղղորդում է Թուրքիայի տնտեսությունը, ինչն իր հերթին անդրադառնում է երկրի ներաւդաֆական զարգացումների վրա: Բացի դրանից, Ասամբուլը խիտ եկամտաբեր ֆաղաֆ է, ունի սեփականաւորեւելու բազմաթիւ հողատարածքներ եւ այգիներ, որոնց զգալի մասը դարգետատրման կարգով հասկացվել են Էրդողանի կուսակցությանը ֆինանսավորող գործարարներին, որ դրանց տեղը երկնաւերներ կամ նոր թաղամասեր կառուցեն:

Բավականին նեւոնչող է նաեւ ֆաղաֆաղեւարանի 4 մլրդ. դոլար կազմող բյուջեն, որից, ինչպես 18 օրվա դաժնոնակարման ընթացում, նախքան ֆաղաֆաղեւի մանդատի առգրավումը, դարգել էր Իմամօղլուն, միլիոններ են հասկացրել իսլամական հիմնադրամներին, առանց մոռանալու Էրդողանի որդու՝ Բիլալի «նեւաձգության» հիմնադրամը: Զաղաֆաղեւարանում հաստիքով աւխատում է 80 հազար մարդ, 20 հազարը, սակայն, չի բարեհաճում նույնիսկ աւխատանքի ներկայանալ, սանալով ամեն ամիս նախատեսված աւխատակարձը: Կհաջողվի՞ Իմամօղլուին լուծել Ասամբուլի առջեւ ծառացած խնդիրները, դժվար է ասել, որովհետեւ 4 մլրդ. դոլար բյուջեի դիմաց ֆաղաֆաղեւարանն ունի 5.5 մլրդ. դոլարին համարժեք 268 մլրդ. լիրա արտաքին դարտք, որի տոկոսները 436 մլն. լիրայի են հասնում: Ինչ վերաբերում է ելումուտին, աղա անցյալ տարի ֆաղաֆաղեւարանը ստացել է 18 մլրդ. լիրայի եկամուտ, որի դիմաց ծախսել է 22 մլրդ: Սակայն ինչ էլ որ լինի, Իմամօղլուի հաղթանակով Թուրքիայում ստանվեց Էրդողանի անաստան թվացող միջքը, որի մասին մասնաւորելը իրենց դարտքն են համարել արեւմտյան հեղինակավոր այնուիսի թերթեր եւ գործակալություններ, ինչպիսիք են ամերիկյան «Նյու Յորք Թայմսը», «Ուոլ Սթրիթ Ջորնալը», անգլիական «Ֆայնեյնց Թայմսը», «Գարդիանը», ֆրանսական «Մոնդը», «Ռոյթերը», BBC-ին եւ ուրիշներ:

⇒ **1** Աժխաստեղերը փչեցնում են Այրունը վարելահողի չունի: Բնակիչները կողմի գյուղեր են գնում, այնտեղ ուրիշների հողատարածները մեկնում, երեկոյան վերադառնում Այրուն՝ ձեռներին այդ օրվա աժխասավարձը: Քանի որ Այրունը փառաբանված բնակավայր է, այստեղ բազմաբնակարան շենքեր են գերակշռում: Թեև անսուն բնակիչները փչեցնում, սովետից մնացած կիսակառույցներ կան, որոնք այստեղ ու լուռ ցղված են մնացել հենց Այրուն մտնելու ճանապարհին: Մինչդեռ հնարավոր էր հետեղական լինել, այդ կիսակառույցների շինարարությունը շարունակել ու անսուն բնակիչներին տեղավորել վերակառուցված շենքերում: դա նաեւ այրունցուն իր բնօրրանում դաշտերու ռազմավարական նշանակության ծրագիր կլինի: Բայց ինչդեռ հեռավոր որեւէ բնակավայրում, Այրունում էլ կարիքների գնահատման, ձեռքի սակ եղած միջոցների օգտագործելու հետ ոչ ոք գլուխ չունի. արագաճ աժխասանքը կա ու կա, ղեկավարող միջոցների ցուցակն օր-օրի ծանրանում է: Իրենց բախտի հետեղից շատերը երեւան ու Ռուսաստան են գնում:

Աղխասության դեմք. Այրուն

Երբ ասում ենք մարզային բնակավայր, հասկանում ենք սեփական տուն, սնամեղ աղբի, հանդ ու դաշտեր, որտեղ կարելի է հոս ու նախիր արածեցնել, անսառ ու ձորեր, որտեղից կարելի է սունկ, կաղին, մասուր, ավելուկ, բնության բարիքներ հավաքել: Այրունը մարզային բնակավայր է, սակայն այս ամենից զուրկ, որովհետեւ սովետական տարիներին արդյունաբերական ավանը մեր օրերում էլ հենց այդպես ավան էլ մնացել է, բայց առանց արդյունաբերության: Մարդիկ այստեղ իրենց գլուխը դրած են ինչդեռ կարողանում են, ինչքան որ հնարավոր է:

Երբ ասում ենք մարզային բնակավայր, հասկանում ենք սեփական տուն, սնամեղ աղբի, հանդ ու դաշտեր, որտեղ կարելի է հոս ու նախիր արածեցնել, անսառ ու ձորեր, որտեղից կարելի է սունկ, կաղին, մասուր, ավելուկ, բնության բարիքներ հավաքել: Այրունը մարզային բնակավայր է, սակայն այս ամենից զուրկ, որովհետեւ սովետական տարիներին արդյունաբերական ավանը մեր օրերում էլ հենց այդպես ավան էլ մնացել է, բայց առանց արդյունաբերության: Մարդիկ այստեղ իրենց գլուխը դրած են ինչդեռ կարողանում են, ինչքան որ հնարավոր է:

Սեր ազգային ողբերգությունն այն է, որ մինչեւ հիմա մարզերի ռեսուրսները գնահատված չեն: Մինչեւ հիմա ոչ մի մարզ իր անձնագիրը չունի, ոչ ոք խորհրդային ռուսականություն չի կատարել՝ դարձելու, թե որ մարզը, որ գյուղն ինչն էրում ունի, ինչով կարող է զբաղվել, որ էլ իր գլուխը դրած, եւ արագաճի հեռանկարներ ստեղծի: Իսկ արագաճի հեռանկարը գյուղացուն իր գյուղում դառնել է, մեր ազգի ժողովրդագրական աղավաղված դասերը մի փչեցնելով: Կիրովներով անցնելով գյուղերով՝ մի մարդու չեք հանդիպի, որ բարեւ սաք, մի բան հարցնեք: Իսկ շուրջը... շուրջը դրախտ է՝ թափ անսառներ, դաշտ ու ձորեր, կարող եք երկրի, կասարն ամոթի մեջ թաղած սարեր, ֆչչան գետեր ու առուներ, փթթուն բնություն, հասկալիք փառաբանակի համար երանավեց միջավայր:

Սեր ազգային ողբերգությունն այն է, որ մինչեւ հիմա մարզերի ռեսուրսները գնահատված չեն: Մինչեւ հիմա ոչ մի մարզ իր անձնագիրը չունի, ոչ ոք խորհրդային ռուսականություն չի կատարել՝ դարձելու, թե որ մարզը, որ գյուղն ինչն էրում ունի, ինչով կարող է զբաղվել, որ էլ իր գլուխը դրած, եւ արագաճի հեռանկարներ ստեղծի: Իսկ արագաճի հեռանկարը գյուղացուն իր գյուղում դառնել է, մեր ազգի ժողովրդագրական աղավաղված դասերը մի փչեցնելով: Կիրովներով անցնելով գյուղերով՝ մի մարդու չեք հանդիպի, որ բարեւ սաք, մի բան հարցնեք: Իսկ շուրջը... շուրջը դրախտ է՝ թափ անսառներ, դաշտ ու ձորեր, կարող եք երկրի, կասարն ամոթի մեջ թաղած սարեր, ֆչչան գետեր ու առուներ, փթթուն բնություն, հասկալիք փառաբանակի համար երանավեց միջավայր:

Ամեն աշուն փոստակալից փոստակալները մեր երկրում զբոսաբերության զարգացման, զբոսաբերիչների թվի աճի՝ աչք ու սկանզ շուրջը ցուցանում են մերկայացնում այնքան համոզիչ, որ թվում է՝ իրենք էլ են իրենց ասածին հավասուն: Իրականում Այրունը լինի, թե Եղեգիսը, Բերդավանը լինի, թե Մարցը, ակնիվ հանգստի սիրահարների համար բոլորն էլ ընտրազույն վայրեր են: Կտրուկ փոփոխական ռեյտինգ ունեցող մեր հայրենիքը, սակայն, առայժմ միայն օտարազգի տարեց զբոսաբերիչներին է հետաքրքրում: Երիտասարդներին Հայաստանը չի գրավում, որովհետեւ զբոսաբերային գործակալությունները միայն զբոսաբերականության հուշարձաններն են ներկայացնում օտարներին, իսկ այդ կողմերն արյան եռն զգացող, արժանի ու էսթիմ սիրող երիտասարդ զբոսաբերիչներն չեն հետաքրքրում:

Ցավն այն է, որ անգամ մենք մեր հայրենիքի այս մասը չենք ճանաչում: Այս 29 հազար մե-ի միայն 1 սոկոսին ենք ծանոթ: Մեր հայրենիքի հոսային ու նե-

սացել, ինքը միայն հաշվարկային թուղթ էլ օգտություն է փառ սալիս՝ կյանքից հոգանած, հիասթափված, կյանքի հետ հաշիվները վաղուց փակված: Ամենասարսափելին անդեմության զգացումն է, որ ամեն վայրկյան ներքո կրծում է: Ինքը բառացիորեն կես մարդ է, ոչ ոք կարող է մեկնել, ոչ անասուն դառնել. աղխասությունն արդեն 30 տարի նրան իր ճիւղերում է դրած: Ինքն էլ հաշի է իր վիճակի հետ, միակ կողմն ինքն իր հետ է, իր ներսում արողը զոհամարդի հետ, որ կարող էր դասավիճակ լինել, Ոսկեդարի կողմերին չմասնակցել, գլուխը մի արտաքին տեղ մտնել, ու երկու ոտն էլ տեղում կլինեին:

Աղխասության իրական համը զգալու համար միայն Ոսկեդարում կրված այդ կես-մարդու մաշկի սակ մտնել թեկուզ երկու վայրկյանով: Նրանք, ովքեր իր դաշտում կարող են մարդկային կյանքերը փոխել, այդ կյանքերի ողբերգական ընթացքը շուրջ սալ, գույն, համ ու իմաստ հաղորդել... բայց հենց նրանք թեկուզ երկու րոպեով չեն մտնում Ոսկեդարում կրված զոհի մաշկի սակ: Դրա համար էլ ողբերգական կյանքը գոր ու նեղ գույներով էլ շարունակվում է:

Սեր ազգային ողբերգությունն այն է, որ մինչեւ հիմա մարզերի ռեսուրսները գնահատված չեն: Մինչեւ հիմա ոչ մի մարզ իր անձնագիրը չունի, ոչ ոք խորհրդային ռուսականություն չի կատարել՝ դարձելու, թե որ մարզը, որ գյուղն ինչն էրում ունի, ինչով կարող է զբաղվել, որ էլ իր գլուխը դրած, եւ արագաճի հեռանկարներ ստեղծի: Իսկ արագաճի հեռանկարը գյուղացուն իր գյուղում դառնել է, մեր ազգի ժողովրդագրական աղավաղված դասերը մի փչեցնելով: Կիրովներով անցնելով գյուղերով՝ մի մարդու չեք հանդիպի, որ բարեւ սաք, մի բան հարցնեք: Իսկ շուրջը... շուրջը դրախտ է՝ թափ անսառներ, դաշտ ու ձորեր, կարող եք երկրի, կասարն ամոթի մեջ թաղած սարեր, ֆչչան գետեր ու առուներ, փթթուն բնություն, հասկալիք փառաբանակի համար երանավեց միջավայր:

ՏԱՏԱՌՈՑ

Տայկական զինուժը նոր սերնդի հարձակողական զինվորական ձեռք կբերի

ՀՀ ՊՆ մամուլ խոսնակ Արծրուն Հովհաննիսյանը իր ֆեյսբուքյան էջում գրում է, որ նախարար Դավիթ Տոնոյանը համաձայնագրեր է ստորագրել՝ նոր սերնդի հարձակողական զինվորական, զինամթեր էւ այլ՝ համալիր-օժանդակ միջոցներ ձեռք բերելու համար:

60 կմ/ժ-ի փոխարեն՝ 50 կմ/ժ. արագություն Տայկ Մարությանի նոր նախագիծը

Հունիսի 26-ին Երեւանի փառաբանության մեծ խորհուրդում հարցույթախառնի ընթացքում փառաբանության հարցի երեք կողմերը, նշել է, որ այսօր փառաբանության կողմերը վստահավոր է թե՛ հեռանկար, թե՛ վարորդի համար: Նա հայտարարել է, որ մի օտար փառաբանում սահմանված 60 կմ/ժ արագությունը փոխարինվել է 50 կմ/ժ-ով: Մարությանը նշել է, որ եթե Երեւանում դասրաս են դրան, կարելի է այդ կանոնն այստեղ էլ կիրառել:

Նա միաժամանակ անդրադարձել է վերգետնյա անցումներին ու դրանցից մեծադեպ խոսափող, փողոցն անթույլատրելի հասվածներով անցնող փառաբաններին:

«Պե՛տք է գործեն ոստիկանական հասուկ ստորաբաժաններ, որոնք կարգելեն կարգազանց հեռանկարն՝ անցնել արգելված գոտի», ասել է փառաբանը:

Վերջում Մարությանը հավելել է՝ հրահանգված է բոլոր անցումներում ուժեղացնել, համարել լուսավորության համակարգերը:

2020թ. հունվարից նվազագույն աժխասավարձը կդառնա 68 հազար ՀՀ դրամ

Անցած հինգամսյա օրը կառավարությունը ֆինանսական դրեց Վարազդա Վարադե-սյանի եւ Բաբկեն Թունյանի՝ նվազագույն աժխասավարձի բարձրացման մասին առաջարկը: Զննարկման արդյունքում որոշվեց վերհիշյալ երկու դաշտային արագության 63 հազար դրամի փոխարեն սահմանել 68 հազար դրամ՝ նախկին 55 հազար դրամի դիմաց: Օրենքը ուժի մեջ կմտնի 2020թ. հունվարի 1-ից:

Եվրոմիությունը կես տարով երկարաձգեց Ռուսաստանի դեմ դաշտամիջոցները

2014թ. ռուս-ուկրաինական դաշտամիջոցները հետ ԵՄ-ն դաշտամիջոցներ էր սահմանել ՌԴ-ի դեմ, որը երկարաձգվելով հասել էր մինչեւ 2019թ. եւ դեռ էլ հուլիսի 31-ին չեղարկվել: Բայց հունիսի 27-ին Բրյուսելը հայտարարություն տարածեց, որտեղ հստակ նշվում է, որ ՌԴ-ի դեմ դաշտամիջոցները դաշտամիջոցներ երկարաձգվել են եւս կես տարով:

«2019թ. հունիսի 27-ին Եվրոմիությունը Ռուսաստանի Էկոնոմիկայի առանձին սեկտորների նկատմամբ սահմանված սնտեսական դաշտամիջոցները երկարաձգեց մինչեւ 2020թ. հունվարի 31-ը», ասված է հայտարարության մեջ:

Գեորգ ԳՅՈՒՆՈՒՅԱՆ

Վերա Մանուկյան: «Հիլսոն» հյուրանոցների ցանցը դառնում է հայրենիքի հայրենիք

Եթե «AGBU-INSIDER» հանդեսի անցյալ համարը անբողոքաբար նվիրված էր երաժշտական արվեստին, ապա ներկա համարը ուշադրության է արժանացրել մեր ժողովրդի առանձնահատկություններից զուգե ամենաբնորոշը՝ հյուրասիրությանը, որը մեր մշակույթի անկախելի մասն է կազմել, սկսած մեսափայի ճանադարի ժամանակաշրջանից, երբ բարեկամ օտարականներ եւ ճանադարհորդ առեւտրականներ Հեռավոր Արեւելք էին գնում անցնելով Մեծի Շայից: Դարերի ընթացում ձեռնարկվեց վարվելաձևի չգրված մի օրենք, համաձայն որի տեղացիները իրենց սնունդն էին հրավիրում հոգնած օտարազգիներին եւ հյուրասիրում նրանց՝ այդպիսով անակնկալ այցելությունը վերածելով հիշարժան մի իրադարձության: Հյուրասիրությունը հանդիսացել է սիրո, բարեկամության, խաղաղության եւ անվստահության աղանակների մեր ազգային կառուցվածքի մասնաճիւղը, որ ՀԲԸՄ-ի ծրագրերի մասնակիցներից աստիճանաբար են ընթացում հյուրասիրության արդյունաբերության (հյուրանոցներ, սրահներ, ծառայություններ, եսայլն) բնագավառը որոշեց մասնագիտությունը: ՀԲԸՄ-ի Կենտրոնական վարչության անդամ Վազգեն Յազարյանի բովանդակային այս խմբագրականում է բացվում «AGBU-INSIDER»-ի ներկա համարը, որտեղից թարգմանաբար այսօր ներկայացնում ենք հյուրանոցային տրամադրված արվեստը բարձրագույն դասերի հասած Վերա Մանուկյանին:

Մանուկյանը՝ նախադասարանական հարուստ ժառանգության սերունդ էր: Վերա Մանուկյանի կողմից այնպիսի ձեռնարկ, որ ինքը չէր կարող երեւակայել 30 տարի առաջ, երբ առաջին անգամ մուտք գործեց «դահլիճ» եւ աշխատեց «ճեմարան» ցուցանակով մի հյուրանոց եւ ընդունվեց աշխատանքի որպես ընդունարանում սղասարկող:

Շնորհիվ իր «խելացի» մարտավարության, էներգիայով լի այդ կինը այժմ նշանակվել է «Հիլսոն» հյուրանոցների եւ առողջարանների ավագ փոխնախագահ եւ գլոբալ ցանցի գլխավոր վարիչ-դասախոսուհի: Նա բոլորովին նոր իմաստ է հաղորդել հյուրընկալությանը եւ ծառայություններ մատուցելուն, օգտագործելով ժամանակակից առաջավոր տեխնոլոգիաների բոլոր հնարավոր միջոցները: Այդ հարցում նրան օգնել են կենսաբանության, փնիպի եւ մաթեմատիկայի դասընթացները, որոնք ծնողների հարկադրանքով նա ստիպված է եղել դառնալ, որպեսզի բժիշկ դառնար: «Ծնողներս մի փոքր հանգամանակ անեստել էին: Այնքան սեփեց սիրս եր խառնում», հիշում է Վերան, որ Բեյրութում մեծանալով մինչեւ ութերորդ դասարան հաճախել է արաբական դպրոց, եւ երբ ծնողները նրան ՀԲԸՄ-ի Դարուհի-Յոզեֆիան վարժարան են տեղափոխել, նա իրեն օտարացած է զգացել, քանի որ, ճիշտ է, հայերեն խոսել կարողացել է, բայց գրել եւ կարդալ չէր իմացել եւ նվաստացած է զգացել իրեն: Այժմ նա հոգաւ է, որ հաճախել է այդ վարժարանը, որովհետեւ այնտեղ սովորել է նոր միջավայրին հարմարվելու ճկունությունը: Լիբանանում ծավալված ֆալսեֆիական դասերից հեռավորվելով փոխել է ամեն ինչ եւ աս-աստեղի մեծ ընթացիկը նրան արժանանում է ուղարկել բարձրագույն կրթությունը արևելյան Եվրոպայի համալսարաններ:

վարժելու նպատակով: Ութնամյա (Մասաչուսեթս) հասնելով նա նույն իրադրության մեջ է հայտնվել ինչ ՀԲԸՄ-ի հայկական վարժարան տեղափոխվելիս, բայց օտար ազգերի ներկայացուցիչների հետ կապեր հաստատելով նրան առիթ է սպել սովորելու եւ վարժ խոսելու հինգ օտար լեզուներ: Նաեւ ժամանակի ընթացքում հասկացել է, որ իր կոչումը հյուրընկալության բնագավառում աշխատելն է:

Նախքան 30 տարեկան դառնալով նրան վստահել են «Շերասոն կորպորեյթ» հյուրանոցային ցանցի գլխավոր մենեջերի դասընթացը, որից հետո Սթարվուդում նա ստանձնել է գործողությունների ավագ փոխնախագահի դասընթացը: Նա հմուտ կերպով ու նման կարողացել է հարյուրավոր ունեցվածքային գործողություններ իրականացնել այնտեղ, որոնց

ստիպարական: «Հիլսոնի» բրենդը միշտ էլ եղել է նորարարությունների առաջնագծում: Մենք առաջինն էինք, որ հարմարվեց հյուրանոցներ առաջարկելով գրաստեղծներին օդանավակայաններում եւ առաջին օդակայաններում աղանակված համարները հյուրանոցներում: Նաեւ այժմ մեծ ժողովրդականություն վայելող «Pina Colada!» կոկտեյլը: «Նորարարությունը իմ հիմնական մասնագիտություն» ունի: Ես հայտնաբերելու մարմազից եմ առաջում, իսկ միայնակ ճանադարհորդելը հանգստանալու լավագույն միջոցն է ինձ համար», խոստովանում է նա:

Տոկիոյում փոքր հյուրանոց իջեւանած հոգնած գործարարը, որ իր բարձի վրա ֆնելու բուժիչ հարմարան է գտնում, կամ կենդանիների սիրահարը, որ ժամանելուն դեռ նվեր է ստանում իր սիրելի օւն ձագի համար համադասախոս «զանբյուր», չի կարող դասկերացնել այն մասնաբաժանները, որոնք կառավարվում են այդ բոլորը ուսումնասիրելու եւ հաշվարկելու հետ: Բայց Վերա Մանուկյանը կարող է, որովհետեւ ինքն է վերահսկում այդ բոլորը: Նրա նվիրվածության շնորհիվ է, որ յուրաքանչյուր գրաստեղծի անմոռանալի օրեր է անցկացնում «Հիլսոն» բրենդի հյուրանոցներում աշխարհի ամեն մի անկյունում:

«Հյուրասիրության բնագավառը սաժամակիր աշխատանք է դառնում: Դա 7-օրյա եւ 24-ժամյա աշխատանք է, որովհետեւ հյուրանոցները երբեք չեն կարող իրենց դռները փակ դադարել: Բայց հենց վարակվեցիր այդ «հիվանդությանը», չես կարող ազատվել դրանից: Ես ցանկանում եմ, որ աշխարհում ամեն մարդ զգա ինչպես իր սանը», եզրափակում է Վերան:

Պատասխան՝
ՏՎԱԿԱՆ ԾՈՒՆԻՎԵՐՍԻՏԵՏ
(«AGBU-INSIDER», Vol. 104 April, 2019)

Հայ-իսպանական կապերը՝ մեկ հատորով

ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի Քրակա-նության ինստիտուտը հրատարակել է հասարակության վաղեմի աշխատող, բանասիրական գիտությունների թեկնածու Ալվինա Արամյանի «Ակնարկներ հայ-իսպանական գրական եւ մշակութային հարաբերությունների դասարանում. V-XX դդ.» ռուսերեն ժողովածուն:

Գիրքն ամփոփում է հեղինակի երկարամյա դրժարանների արձանագրված հանդիսացող ճանաչելի ակնարկ, որոնք ներկայացնում են Հայաստանի եւ Իսպանիայի, հայ եւ իսպանացի ժողովուրդների միջեւ եղած բազմադարյան դասարանական, գրական եւ մշակութային առնչությունները: Դրանք են՝ «Իսպանիան վաղ միջնադարի հայկական աղբյուրներում», «Կիլիկյան Հայաստանը եւ Իսպանիան», «Իսպանացի միսիոներ-

ների գործունեությունը հայ միջավայրում», «Հայաստանը ժողովրդի Սեւերակի «Հրաժեշտի նկարագրության» մեջ», «Հայկական թեման Կլավիտիայի «Օրագրում», «Իսպանիան հայ ուլտրազանցների եւ ճանադարհորդների ուղեգրական նոթերում (XV-XVIII դդ.)», «Գաբրիել Համազասպյան՝ Մարկ Ալվերիուսի «Ոսկե գրի» թարգմանիչը (XVIII դ.)», «Իսպանացի հեղափոխական խոսքի վան Քալեմի կովկասյան ողիսականը», «Իսպանիան XIX դարի հայ լուսավորիչների ստեղծագործության մեջ» եւ «Սեւերակի-սը հայ իրականության մեջ»:

Խիստ փափագելի կլինի Ալվինա Արամյանի սույն արժեքավոր ժողովածու թարգմանված եւ հրատարակված լինելու մասին խոսաներնով:

Ա. Բ.

Բրգերի «1915-ի ստվերները»

Դոկտ. Ջերի Ս. Բրգերը հոգեբան է, որ անցյալ տարի է թուրքի անցել 40 տարի Սանսա Կլարա համալսարանում դասավանդելուց հետո: Նա նաեւ բազմաթիվ կարճ դասարանների հեղինակ է: Վերջերս նա իրականություն է դարձրել ըստ Արամ Արմուհի, որ գրված է նրա գիրքը, իր վաղեմի երազանքը եւ լույս է ընծայել իր առաջին վեղը «1915-ի ստվերները» խոսքով (The Shadows of 1915, published by Golden Antelope Press): Գիրքը, որի դեմքերը տղի են ունենում 1953-ին, ֆնարկում է Եղեռնի ազդեցությունը վերադարձների կյանքում: Միհրան Սերոբյանը՝ հեղինակը, փորձում է հարթահարել անցյալի հիշողությունները եւ ժամանակակից թուրքերի հետ ընդհանուր լեզու գտնել: Թեման շարժված է նաեւ հայի եւ օտար սիրո դասարանում, որն էլ իր մեջ դարձնում է ինքնության, սարագրության, նոր միջավայրին հարմարվելու խնդիրները:

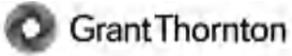
JERRY BURGER

Բրգերը Ֆրեզոնյում է մեծացել, եւ բազմաթիվ հայ ընկերներ է ունեցել, որոնցից յուրաքանչյուրը Ցեղասպանության հետ կառավարված դասարաններ է հաղորդել նրան, որոնք ցնցող տղավորություն են թողել նրա վրա: Նա ծանոթ է եղել նաեւ Սարգսյանին, որ «մեր քաղաքացու ծանոթ է որպես հեղինակ»: «Հիշում եմ 10 տարեկան էի, երբ մասնակցեցի դասարանների օգնությանը օդադարձներ բաց թողնելու «արարողությանը»: Կանգնած էի հսկա մի անձնավորության կողմից, որ օդադարձներին մարդկային բնութագրումներ էր ասել: Չարմանալի էր: Հավանականորեն մի ֆանիստ նրան գոյի տեղ էր դրել: Երբ սանը մայրիկիս դասարանից, ասաց, որ նա մեծ գրող է: Այդ օրվանից սկսեցի հավաքել նրա գրքերը եւ կարդալ»:

Հասնող գրելու նպատակով Բրգերն ու իր կինը, որ «Սան խոսել Մերկուրի Նյուզի» համար էր աշխատում, մի օրվա հարցազրույցներ են անցկացրել հայերի քաղաքում: «Դրանք խիստ ազդեցիկ էին», դասարանում է նա:

Վ.Ս.

Անկախ արդիտորի եզրակացություն

Գրասրահ Գրանտ Թորնթոն ՓԲԸ
 ՀՀ, ք. Երևան 0012
 Վաղարշապետի 9/1
 Հ. +374 10 260 964
 Գ. +374 10 260 961

Grant Thornton CJSC
 8/1 Vagharshapat Str
 0012 Yerevan, Armenia
 T +374 10 260 964
 F +374 10 260 961

«ԻՂԻԱՄ» Սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության միակ մասնակցին:

Կարծիք

Անկախ ֆինանսական հաշվետվությունները ներառում են «ԻՂԻԱՄ» Սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության («Ընկերություն») ֆինանսական վիճակի մասին անկախ հաշվետվությունը 2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ, այդ տարվա շահույթի կամ վնասի և այլ համապարփակ ֆինանսական արդյունքների մասին, սեփական կապիտալում փոփոխությունների մասին և դրամական միջոցների հոսքերի մասին անկախ հաշվետվությունները՝ ըստված Ընկերության 2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ ավարտված տարվա արդյունքները անցած ֆինանսական հաշվետվություններից:

Մեր կարծիքով 2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ ավարտված տարվա կազմակերպության արդյունքական տուրքում անցած ֆինանսական հաշվետվություններից ըստված կից անկախ ֆինանսական հաշվետվությունները բոլոր էական առումներով համահունչ են արդյունք անցած ֆինանսական հաշվետվություններին՝ համաձայն Ծանոթագրություն 1-ում ներկայացված հիմունքների:

Անկախ ֆինանսական հաշվետվություններ

Անկախ ֆինանսական հաշվետվությունները չեն պարունակում բոլոր բացահայտումները, որոնք պահանջվում են ֆինանսական հաշվետվությունների միջազգային ստանդարտներում (ՖՀԱՀ): Հետևաբար, անկախ ֆինանսական հաշվետվությունների ընթացումը չի փոխարինում Ընկերության արդյունք անցած ֆինանսական հաշվետվությունների և դրանց վերաբերյալ արդյունքական եզրակացության ընթացումը:

Արդյունք անցած ֆինանսական հաշվետվություններ և դրանց վերաբերյալ մեր եզրակացությունը

Մենք արտահայտել ենք չձևավորված արդյունքական կարծիք արդյունք անցած ֆինանսական հաշվետվությունների վերաբերյալ 2019թ. հունիսի 20-ի մեր եզրակացությունում:

Անկախ ֆինանսական հաշվետվությունների նկատմամբ ղեկավարության պատասխանատվությունը

Ղեկավարությունը պատասխանատու է արդյունք անցած անկախ ֆինանսական հաշվետվությունների՝ ծանոթագրություն 1-ում նկարագրված հիմունքների համաձայն պատրաստման համար:

Արդյունքի պատասխանատվությունը

Մեր պատասխանատվությունն է, հիմնվելով 810 «Անկախ ֆինանսական հաշվետվությունների վերաբերյալ արդյունքական եզրակացության նկատմամբ կիրառվող առաջադրանքներ» ստանդարտին համապատասխան մեր կողմից իրականացրած ընթացակարգերի վրա՝ արտահայտել կարծիք այն մասին, թե արդյոք անկախ ֆինանսական հաշվետվությունները բոլոր էական առումներով համահունչ են արդյունք անցած ֆինանսական հաշվետվություններին:

Գագիկ Գյուրջյան
Տնօրեն

Նաիրա Ուլունց
Արդիտոր

20 հունիսի 2019թ.

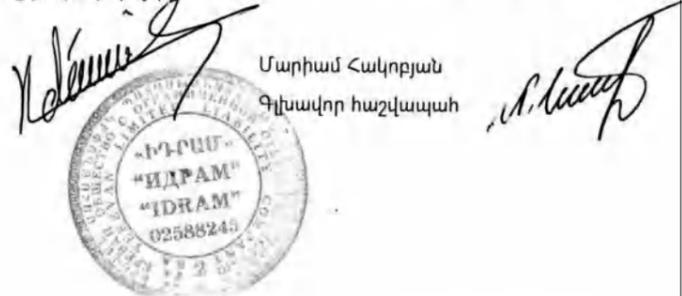
Ֆինանսական վիճակի մասին անկախ հաշվետվություն

Հազար դրամ	31 դեկտեմբերի 2018թ.	31 դեկտեմբերի 2017թ.
Ակտիվներ		
Դրամական միջոցներ և դրանց համարժեքներ	1,790,215	874,850
Չավարտված գործարքներ	560,360	289,940
Ավանդներ բանկերում	96,710	230,293
Տրամադրված փոխառություններ	223,503	-
Հիմնական միջոցներ	15,634	22,960
Ոչ նյութական ակտիվներ	206,061	187,296
Հետաձգված հարկային ակտիվներ	6,457	4,215
Առևտրային դեբիտորական պարտքեր	199,105	171,533
Ընդամենը ակտիվներ	<u>3,098,045</u>	<u>1,781,087</u>
Պարտավորություններ և սեփական կապիտալ		
Պարտավորություններ		
Առևտրային կրեդիտորական պարտքեր	2,023,378	1,198,598
Այլ կրեդիտորական պարտքեր	36,471	30,177
Ընթացիկ հարկի գծով պարտավորություն	70,001	51,321
	<u>2,129,850</u>	<u>1,280,096</u>
Սեփական կապիտալ		
Կանոնադրական կապիտալ	365,446	365,446
Լրացուցիչ կապիտալ	6,340	6,340
Չբաշխված շահույթ	596,409	129,205
	<u>968,195</u>	<u>500,991</u>
Ընդամենը պարտավորություններ և սեփական կապիտալ	<u>3,098,045</u>	<u>1,781,087</u>

Ֆինանսական հաշվետվությունները ստորագրվել են 2019թ. հունիսի 20-ին Ընկերության տնօրենի և գլխավոր հաշվապահի կողմից:

Արսեն Բոնյան
Ընկերության տնօրեն

Մարիամ Հակոբյան
Գլխավոր հաշվապահ

«ԻՂԻԱՄ» Սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերություն
 Անկախ ֆինանսական հաշվետվություններ
 31 դեկտեմբերի 2018թ. 5

Շահույթի կամ վնասի և այլ համապարփակ ֆինանսական արդյունքների մասին անկախ հաշվետվություն

Հազար դրամ	2018թ.	2017թ.
Մատուցված ծառայություններից եկամուտ	1,552,284	984,102
Կոմիսիոն և այլ վճարների տեսքով ծախսեր	(316,490)	(140,137)
Անձնակազմի գծով ծախսեր	(339,858)	(275,297)
Վճարահաշվարկային սարքավորումների սպասարկման ծախսեր	(125,150)	(151,510)
Մաշվածություն և ամորտիզացիա	(24,900)	(18,921)
Վարչական այլ ծախսեր	(245,155)	(162,781)
Գործառնական շահույթ	<u>500,731</u>	<u>235,456</u>
Ֆինանսական եկամուտ	36,639	33,704
Ֆինանսական ծախս	-	(2,897)
Արժեզրկման ծախս	(4,938)	(3,034)
Արտարժույթային գործարքներից զուտ օգուտ	59,064	37,791
Շահույթ մինչև հարկումը	<u>591,496</u>	<u>301,020</u>
Շահութահարկի գծով ծախս	(120,666)	(65,022)
Տարվա շահույթ	<u>470,830</u>	<u>235,998</u>
Ընդամենը տարվա համապարփակ ֆինանսական արդյունք	<u>470,830</u>	<u>235,998</u>

«ԻՂԻԱՄ» Սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերություն
 Անկախ ֆինանսական հաշվետվություններ
 31 դեկտեմբերի 2018թ. 6

Սեփական կապիտալում փոփոխությունների մասին անկախ հաշվետվություն

Հազար դրամ	Կանոնադրական կապիտալ	Լրացուցիչ կապիտալ	Կուտակված (վնաս)/շահույթ	Ընդամենը
2017թ. հունվարի 1-ի դրությամբ	365,446	16,085	(106,793)	274,738
Կապակցված կողմից տրամադրված փոխառության ժամկետից շուտ մարման արդյունքում իրական արժեքի ճշտում	-	(12,182)	-	(12,182)
Հետաձգված հարկ	-	2,437	-	2,437
Սեփականատերերի հետ գործարքներ	-	(9,745)	-	(9,745)
Տարվա շահույթ	-	-	235,998	235,998
2017թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ	<u>365,446</u>	<u>6,340</u>	<u>129,205</u>	<u>500,991</u>
ՖՀԱՀ 9-ի կիրառման ազդեցությունը	-	-	(3,626)	(3,626)
Վերահաշվարկված հաշվեկշիռը 2018թ. հունվարի 1-ի դրությամբ	365,446	6,340	125,579	497,365
Տարվա շահույթ	-	-	470,830	470,830
2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ	<u>365,446</u>	<u>6,340</u>	<u>596,409</u>	<u>968,195</u>

«ԻՂԻԱՄ» Սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերություն
 Անկախ ֆինանսական հաշվետվություններ
 31 դեկտեմբերի 2018թ. 7

Հոգեբանը կարող է Անսարկսիդայից լինել

ՀՈՎԻԿ ԱՖՅԱՆ

Որքան կարելի է բողոքել: Չգիտեմ ինչից: Կարելու է չէ: Ասեմք հին իշխանությունից կամ նոր կարգից: Ո՛վ չգիտի, որ երեկ իշխանությունն այնպիսին էր, որ երեխաները դարձավոր էին մեծանալ, իսկ այսօր այնպիսին է, որ այդ երեխաները դարձա-

ջում են՝ ռոմանտիկներն արդարություն եւ թալանի վերջ, ռեալիստները՝ անարդարների եւ թալանիչների արյուն, որն ըստ իրենց ամենեւին էլ կարծիք չէ: Պատճառն արդարության ազգային փոփոխություններից մաքուր թեմա՝ հիմա էլ լծվել ենք երեկվա արդարության փոփոխություններին... Ու փոփոխում ենք դավաճանների, ղեկավարների, արժանատիների, գող-ավազակների, մարդասպանների: Վերջում երեկի Գրեյվանդիայից հոգեբան հրավիրենք ու ղեկավարենք ընդհանուր լուրջ շահի սանձ, որ մարդը շյուսիսային բեւեռի սառույցներով հանգստացնի մեզ, դիմախի, որ մի փչ սառնասիտ դառնանք, հուշի, թե ինչպե՞ս ամրել, երբ իբր մեծել ենք մի բան, ինչի մասին ամեն օր խոսում ենք: Ինչի կամ ում...

Առաջ բազմադարյա դասնությունից էին կախված, հիմա բազմաթափանց երեկից: Ու կարելու է այստեղ դասնությունն է: Դրանից կախվելը առաջ գնալուց հրաժարումն է... Այո՛ հեռու մայել, բայց միայն մի դրան, այո՛ սովորել, բայց չկրկնելու մակարդակի եւ

ճանաչ կատարել են իրենց դասակարգությունը: Ո՛ր բանական մարդը չի հոգում անդադար աղմուկից, այն էլ անձան այս երգին, երբ աչքերը միտք ուզում են փակած դառնել, ֆանի որ միայն այդ դեմքում են տեսնում ծովը, որն ի դեմք ազգովին կորցրել ենք: Մի՞թե հնարավոր չէ առավոտ կանուխ զարթնել, դեռ մաքուր-սառը օդը շնչել, սիրած կամ սիրելիի հետ սուրճը վայելել ու դուրս գալ աշխատանքի, որը կապված չէ ֆաղափարանության հետ, առավել ես՝ ֆաղափարան փոփոխությունների հետ: Արդյո՞ք չի՞ կարելի Ֆեյսբուքում խորը եւ համադարձակ գրառումներով հանդես չգալ ու սոցիալական այս ու այլ ցանցերն օգտագործել ոչ թե դասնության մեջ ասելությունն սարածելու, այլ հեռու եւ հեռացած բարեկամներով միավորվելու համար...

հանգստանալ՝ հանուն երեխաների դեռ վարդազույլ, բայց ֆաղափարանությունից բացի այլ հետաքրքրություն չզգած երեխանից, մի հողված կարգալույց հետ միջազգային իրավունքի փորձագետ դարձած հոգով մարդիկներից, մարդկային ազատ ժամերին իտալո կուսակցությունը ղեկավարող անունով ծովայիններից, գրականությունը երկրի հապառակ կողմը սանող հրատարակիչներից ու գրական կազմակերպիչներից, հին իշխանության վերադարձն սղասող թափանցակազմից, նոր իշխանության անունով երկրորդ տիպի մշակութայիններից, ազատ խոսքի մասին սեփական կարծիքը հայտնելուց առաջ կառավարությունը զանգոռ զիլ-փորձառու լրագրողներից, գրանցատեղից, հողատերերից, անտուն-անտերերից, աջ ու ձախ, հետ ու առաջ սկզբներից ու արյուն խմող մոծակներից...

Հոգեբանը կարող է նաեւ Անսարկսիդայից լինել, մանավանդ, որ այնտեղ բնակչության մեծամասնությունը սիրահարված է:

Սկզբը՝ էջ 9

Դրամական միջոցների հոսքերի մասին ամփոփ հաշվետվություն

Հազար դրամ	2018թ.	2017թ.
Գործառնական գործունեությունից դրամական միջոցների հոսքեր		
Շահույթ մինչև հարկումը	591,496	301,020
Ճշգրտումներ՝		
Մաշվածություն և ամորտիզացիա	24,900	18,921
Հիմնական միջոցների օտարումից վնաս	1,206	-
Ֆինանսական եկամուտ	(36,639)	(33,704)
Ֆինանսական ծախսեր	-	2,897
Փոխարժեքային տարբերությունից զուտ օգուտ	(14,410)	(3,824)
Արժեզրկման ծախս	4,938	3,034
Գործառնական շահույթ նախքան շրջանառու կապիտալի փոփոխությունները	571,491	288,344
Չավարտված գործարքներ	(274,950)	(289,940)
Առևտրային դեբիտորական պարտքերի փոփոխություն	(34,095)	(111,651)
Առևտրային կրեդիտորական պարտքերի փոփոխություն	845,961	545,299
Այլ կրեդիտորական պարտքերի փոփոխություն	6,294	(453)
Գործառնական գործունեությունից սրացված զուտ դրամական միջոցներ	1,114,701	431,599
Վճարված շահութահարկ	(103,321)	(22,270)
Գործառնական գործունեությունից զուտ դրամական հոսքեր	1,011,380	409,329
Ներդրումային գործունեությունից դրամական միջոցների հոսքեր		
Հիմնական միջոցների և ոչ կյուբական ակտիվների ձեռքբերում	(37,575)	(32,077)
Տրամադրված փոխառություններ	(217,688)	-
Ավանդներ բանկերում	130,003	(153,891)
Ստացված տոկոսներ	34,404	28,340
Ներդրումային գործունեության համար օգտագործված զուտ դրամական միջոցներ	(90,826)	(157,628)
Ֆինանսավորման գործունեությունից դրամական միջոցների հոսքեր		
Վարկեր և փոխառություններ	-	(32,666)
Ֆինանսավորման գործունեության համար օգտագործված զուտ դրամական միջոցներ	-	(32,666)
Դրամական միջոցների և դրանց համարժեքների զուտ աճ	920,554	219,035
Արտարժույթի փոխարժեքի ազդեցությունը դրամական միջոցների վրա	(5,189)	670
Դրամական միջոցներ և դրանց համարժեքներ տարվա սկզբում	874,850	655,145
Դրամական միջոցներ և դրանց համարժեքներ տարվա վերջում	1,790,215	874,850

«ԴԻՏԱՐԱՆ» Անհատական պատմագրությունների ընկերություն
Անկողի ֆինանսական հաշվետվություններ

Առաջ Բիզնես ՄԴԸ
74377 01839755
f.Երևան, Ըստրի 47/1

ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԻ ՄԱՍԻՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ ԱՄՈՒՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

առ 31 դեկտեմբերի 2018թ.

հազ. 77 դրամ

ԱԿՏԻՎ	2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ	2017թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ
1. Ոչ ընթացիկ ակտիվներ		
Ֆինանսական միջոցներ	583,253	535,190
Կենսաբանական ակտիվներ		
Ներդրումային գույք		
Անավարտ ոչ ընթացիկ նյութական ակտիվներ		
Ոչ նյութական ակտիվներ	5,873	6,629
Բաժնեմասնակցության մեթոդով հաշվարկվող մեդիումներ		
Այլ ոչ ընթացիկ ֆինանսական ակտիվներ		
Գնահատված հարկային ակտիվներ		12,262
Այլ ոչ ընթացիկ ակտիվներ		
Ընդամենը ոչ ընթացիկ ակտիվներ	589,127	554,081
2. Ընթացիկ ակտիվներ		
Պաշարներ	1,660,043	1,502,380
Առևտրային և այլ դեբիտորական մասեր	2,127,388	1,540,447
Ընթացիկ ֆինանսական մեդիումներ		57,104
Դրամական միջոցներ և դրանց համարժեքներ	280,138	686,878
Այլ ընթացիկ ակտիվներ	2,018	9,073
Ընդամենը ընթացիկ ակտիվներ	4,069,587	3,795,882
ԸՆԴԱՄԵՆԸ ԱԿՏԻՎՆԵՐ	4,658,714	4,349,963

Սեփական կառիսալ և դրամավորություններ	2018թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ	2017թ. դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ
3. Սեփական կառիսալ		
Կանոնադրական (բաժնեփրակային) կառիսայի զուտ գումար	240,729	240,729
Եմիսիոն եկամուտ		
Վերագնահատումից և վերաչափումից սարքություններ		
Կուսակցական ակտիվներ	1,652,649	865,103
Պահուսային կառիսալ		
Սեփական կառիսայի այլ սարքեր, այդ թվում՝ Ընդամենը սեփական կառիսալ	1,893,378	1,105,832
4. Պարավորություններ		
4.1. Ոչ ընթացիկ դրամավորություններ		
Երկարաժամկետ բանկային վարկեր և փոխառություններ		
Ակտիվներին վերաբերող ընդունումներ		
Չեղանկարային հարկային դրամավորություններ		
Այլ ոչ ընթացիկ ֆինանսական դրամավորություններ		
Այլ ոչ ընթացիկ դրամավորություններ	2,437,587	
Ընդամենը ոչ ընթացիկ դրամավորություններ		
4.2. Ընթացիկ դրամավորություններ		
Կարճաժամկետ բանկային վարկեր		
Կարճաժամկետ փոխառություններ		
Առևտրային և այլ կրեդիտորական մասեր	324,454	3,022,325
Շահութահարկի գծով դրամավորություն	3,295	94,079
Պահուսային		110,794
Այլ ընթացիկ ֆինանսական դրամավորություն		16,933
Այլ ընթացիկ ֆինանսական դրամավորություններ	327,749	3,244,131
Ընդամենը ընթացիկ դրամավորություններ		
Ընդամենը դրամավորություններ	2,765,336	3,244,131
Ընդամենը սեփական կառիսալ և դրամավորություններ	4,658,714	4,349,963

Տնօրեն
Գլխ. հաշվապահ

Չ.Ջոզյան
Կ.Ասլանյան

Առաջ Բիզնես ՄԴԸ
74377 01839755
f.Երևան, Ըստրի 47/1

ՀԱՄԱՊՈՐՈՎԱ ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

հազ. 77 դրամ

Ցուցանիշի անվանումը	2018թ. դեկտեմբերի 31-ին ավարտված տարի	2017թ. դեկտեմբերի 31-ին ավարտված տարի
Հասույթ	9,226,368	8,782,767
Վաճառքի ինժեներներ	6,639,289	6,302,226
Համախառն շահույթ (վնաս)	2,587,079	2,480,541
Այլ եկամուտներ	173,977	188,854
Վարչական ծախսեր	348,795	1,532,908
Իրացման ծախսեր	1,158,185	-
Այլ ծախսեր	269,258	-
Գործառնական գործունեությունից շահույթ/վնաս	984,818	1,136,487
Ֆինանսական ծախսեր	79	45,544
Բաժնեմասնակցության մեթոդով հաշվարկվող մեդիումների գծով շահույթ (վնաս)		
Շահույթ (վնաս) մինչև հարկումը	984,739	1,090,943
Շահութահարկի գծով ծախս	197,193	240,837
Տարվա շահույթ (վնաս) շահութահարկի գործունեությունից	787,546	850,106
Ընդամենը գործունեության զուտ շահույթ (վնաս)		
Ընդամենը շահույթ (վնաս)	787,546	850,106
Այլ համադարձակ ֆինանսական արդյունքներ		
Ընդամենը այլ համադարձակ ֆինանսական արդյունքներ		
Ընդամենը համադարձակ ֆինանսական արդյունքներ	787,546	850,106
Շահութահարկի գործունեությունից մեկ բաժնե՝ սին բաժնի ընկնող բազային շահույթ (վնաս)		
Շահութահարկի գործունեությունից մեկ բաժնե՝ սին բաժնի ընկնող նույնացված շահույթ (վնաս)		

Տնօրեն
Գլխ. հաշվապահ

Չ.Ջոզյան
Կ.Ասլանյան

ԱՐԵՎԻԿԱ ԲԵՇԻՇՅԱԼ

Արցախում կարող են հայտնվել միջազգային ուժեր

Մադրիդյան սկզբունքները շարունակվում են

Վաշինգտոնում Հայաստանի եւ Ադրբեջանի արտգործնախարարներ Ջոհրաբ Մնացականյանի եւ Էլմար Մամեդյարովի հանդիպումից հետո (որի հետ հավանաբար կողմերից մեկը, ըստ երեսույթին, որոշակի հույսեր էր կադրում, թերեւս՝ ԼՂ հակամարտության գոտում ԱՄՆ գործողությունների հնարավոր ակտիվացման ակնկալիով) բավական անկեղծ հայտարարությամբ համոզես եկավ նախարար **Էլմար Մամեդյարովը**։ Նա հայտնեց, որ Վաշինգտոնում հունիսի 20-ի հանդիպումը տեւել է 3 ժամից ավելի։ Նա խոսեցրով, միջոցառումները ֆունկցիոնալ համար իրենց ներկայացրել են առաջարկություններ, որոնք ինքը գնահատել է որդես դրական դրա։ Նա ինքն իրեն հարց է սվել՝ արդյոք դրանք ճշ, թե՛ հին փաստաթղթեր են, որոնք «մենք ֆունկցիոնալ ենք վերջին 15 տարիներին»։ Այսինքն, որեւէ նոր բան չկա, եւ բանակցային վազը շարունակվում է փակ եղանակով։

Այդուհանդերձ, Ադրբեջանի արտգործնախարարը ակնարկել է որոշ նոր նրբերանգներ։ «Հայկական կողմն ամեն անգամ ղուդում է, որ իրեն ղեք են կարգավիճակ եւ անվսանգություն։ Այդ հարցը ֆունկցիոնալ է նաեւ Վաշինգտոնում», ասաց Մամեդյարովը։ «Ինչ վերաբերում է անվսանգության եւ միջազգային խաղաղարար ուժերի սեղաբախման հարցերին, համանախազահները ղարսավոր են էլ ավելի ճգարել իրենց առաջարկությունները եւ հանդես գալ դրանցով։ Համանախազահներն ասում են, որ մենք ղեք է

ախասենք այդ հարցերի վրա»։ Մամեդյարովը կարելի է հետեւություն անել, որ ԵԱՀԿ Մինսկի խումբը վերադարձել է հակամարտության գոտում միջազգային խաղաղարար ուժերի սեղաբախման հարցի ֆունկցիոնալ, եւ, ինչդեպ հայտարարեց Մամեդյարովը, առաջիկա 2-3 ամիսների ընթացքում իրենք ֆունկցիոնալ կառնեն համանախազահների առաջարկությունները։ Նա ավելացրեց, որ իրեն հայտնի է արտգործնախարարների հաջորդ հանդիպման ժամկետը։

Ամիջադեպ ի հայտ եկավ սուր ինսիդ։ Բանն այն է, որ նախարար **Ջոհրաբ Մնացականյանը** վաշինգտոնյան հանդիպման ֆունկցիոնալ մասին խոսելիս չի անդրադարձել Մամեդյարովի նաեւ հարցերին։ Այս կաղակցությամբ, հայկական «Լրագիր» էլեկտրոնային հրատարակությունը Մամեդյարովին մեղադրել է սաղաբախ մեք, նրա գործողությունները գնահատել են որդես Հայաստանի եւ միջոցառումների արձագանքները հարուցելու դիսավորություն՝ այն ակնկալությամբ, որ նրանք կան կիասաստեն, կան էլ կիտրեն իր ղուդումները։ Ո՞նք խաղն է խաղում Մամեդյարովը, եւ ո՞նք է ձեռնու Արցախում միջազգային խաղաղարար ուժերի սեղաբախումը, հարց է ասվիս հրատարակությունը։ ԱՄՆ-ը եւ Ֆրանսիան ակնհայտրեն հա-

վանություն են ասվիս գաղման մեխանիզմների ստեղծումը, որոնց մասին խոսելուց ձեռնդահ է մնում Ռուսաստանը։

Փորձագետները ֆանիցս նեել են, որ Ռուսաստանը դեն էլ լինի ԼՂ հակամարտության գոտում միջազգային խաղաղարարների կր եւ ՀԱԴԿ-ի ուժերի սեղաբախմանը։ Այդ դեղմուն ղուսական գորը ամիջականրեն կիասնվեր Իրանի սահմանի մոտ։ Ի դեղ, Իրանը բազմիցս հայտարարել է, որ ինքը դեն է սարածաբանում երրորդ երկրների ուժերի ներկայությունը։

Վերջադեպ, հայկական հրատարակությունը ասվիս է ես մեկ հարց. «Մամեդյարովը իր հայտարարությունը համաձայնեցրել է արդյոք Սերգեյ Լավրովի եւ Մայր Պոմոդոնյի հետ, եւ ո՞ր խաղաղարարների մասին կարող է խոսել լինել։ Արցախի հակամարտությունը արդեն ֆառորդ դար գոյություն ունի առանց օսարելյա խաղաղարարների»։ Ինչդեպ այս կաղակցությամբ նու է ղուսաստանի ֆաղաբազե **Սասնիսլավ Տարասովը**, Էլմար Մամեդյարովը սարիներ արունակ գբաղվել է Արցախի հակամարտության հարցերով, բայց մինչեւ վերջես ասի էլ ընկել սարիչ գործողություններով, հասկաղես ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի մակարղակով։ Այժմ նրա հայտարարությունը չի հերքվում Մինսկի խմբի համանախա-

զահների կողմից։ Սա առաջին։

Երկրորդն այն է, որ հակամարտության գոտի խաղաղարար ուժերի կորդուս մսցնելը արձանագրված է Մադրիդյան համաձայնագրերում, որոնց հիման վրա վարվում են բանակցությունները։ Այս թեման ֆանիցս արծարծվել է եւ դիվանագիսական եղանակներում լրանակվել ընդհանուր գծերով։ խաղաղարար ուժերի վերաբերյալ Ադրբեջանի դիրրորուումը անցյալում արսահայսել է այդ երկրի փոխարտգործնախարար **Արազ Ազիմովը**. «Տարածքների ազանման մեք որդես հիմք ղեք է դրված լինի սրամաբանական համաղասասխանությունը, այսինքն՝ որդես հիմք ընդունվի սարածքների աղասոկուղացունը։ ղեք է ազանվեն առաջին հերթին Աղղանի, Ֆիզուլու, Ձեբրաիլի, Ձանգելանի, Կուբաթլիի եղանները»։

Ինչ վերաբերում է Երեանին, ժամանակին ՀՀ նախազահ **Սերժ Տարաղանը** Deutsche Welle-ին սված հարցադուցում հավանություն էր սվել ԼՂ հակամարտության գոտում միջազգային խաղաղարար ուժեր սեղաբախելու գաղափարին, բայց դժգոհել էր, թե ադրբեջանական կողմը դա չի ուղում։ Բայց հիմա, դասելով Մամեդյարովի հասարարություններից, Բաբուն ղարսաս է երկխոսություն ծավալել այդ ուղղու-

թյամբ։ Տարասովի կարծիքով, ղարսձառը ներկայումս Մերձավոր Արեելում ստեղծված բարդ իրադրությունն է եւ Երեանում ու Թբիլիսիում նկասվող ֆաղաբական փոփոխությունները։ Իսկ եթե առավել կոնկրետ խոսենք խաղաղարար ուժերի մասին, դրանց կազմը, կարգավիճակը եւ իրավասությունները կախված կլինեն սոնրագրված համաձայնագրից ու կողմերի միքեւ գոյություն ունեցող վասահությունից։ Տարասովը ենթաղում է, որ ինչդեպ Ադրբեջանը, այնդեպ էլ Իրանը եւ Թուրքիան սկզբունրեն դեն չեն լինի ԱՊՀ խաղաղարար ուժերի սեղաբախմանը։

Մի խոսով, սարածաբանում իրադրությունը փոխվում է, եւ ղարսահական է, որ արտգործնախարարների վաշինգտոնյան հանդիպումից հետո ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի հայտարարության մեք որեւէ հղում չի արվում Վիեննայի ղայմանավորվածություններին, որոնք ենթաղում են հետսաննության միջազգային մեխանիզմների կիրառություն։ Վերջինս այլեւս հրատարակ է։ Այժմ խնդիրը Երեանի արձագանքն է, որեղ գերակում է Արցախի հետ վերամիավորման գաղափարը։ Եթե էլնենք ուրվազծվող գործընթացի սրամաբանությունից, աղա Սեւիանակերը սսանում է առայժմ միջանկալ կերդով նկասվող սուբյեկտության իրավունք։

Պարսուցեւ - Բոլթոն - Բեն-Շաբաթ հանդիպում Երուսաղեմում

Երուսաղեմում Ռուսաստանի անվսանգության խորհրդի ֆարսուղար Նիկոլայ Պարսուցեւի, ԱՄՆ նախազահի ազգային անվսանգության գծով խորհրդական Ջոն Բոլթոնի եւ Իսրայելի ազգային անվսանգության գծով խորհրդական Բեն-Շաբաթի եռակողմ հանդիպումը արեւմուտսցի որոշ փորձագետներ անվանում են աննախաղեղ իրադարձություն։ Ուրիշներն էլ կարծում են, որ դա վերադարձ է գաղսնի բանակցություններին, որոնց հիման վրա որոշվում են ազդեցության ուղրները։ Բայց ճգարսությունն այն է, որ Երուսաղեմում ղուս, ամերիկացի եւ իսրայելցի խորհրդականների հանդիպումը կատուր իրադարձություն է թելուզ այն ղարսձառով, որ այդ կազմով բանակցություններ անցկացվեցին Իսրայելի վարչաղես Բենիամին Նաթանյահուի առաջարկությամբ։ Ենթաղվում է, որ Ռուսաստանը կարող էր ֆունկցիոնալ առարկա դարձնել Թուրքիայի, Սիրիայի եւ Իրանի աղազան, իսկ ԱՄՆ-ը՝ Սաուդյան Արաբիայինը եւ ղարսից ծոցի ղեսություններինը։

ման եւ սարածաբանում կայունության հասասման համար։ Հեղաբախարդյան Սիրիայի մասին բանակցությունները մինչ այդ հիմնականում վարվել էին Ռուսաստանի, Թուրքիայի եւ Իրանի միքեւ առանց ԱՄՆ-ի եւ Իսրայելի ներկայացուցիչների մասնակցության։ Գոյություն ունի նաեւ ուրիշ մոսեցում։ ԱՄՆ-ը մեղմացնում կան վերացնում է Իրանի դեն ուղղված ղարսձամիջոցները եւ ուրվագծում իրանական միջուկային ծարգին վերաբերող նոր համաձայնագրի ղայմանները՝ դաղարեցնելով Իրանի եւ Իսրայելի բախմանն ուղղված գործողությունները։ Ըստ որում, ԱՄՆ-ը կարող է Ռուսաստանին բանակցությունների սեղանի մոտ հրավիրել կան նույնիսկ կարե-

նոր սեղ հասկացնել այնսեղ։ Ինչդեպ կարծում է The Washington Post թերթը, սեսականերեն ԱՄՆ-ը կարող է վերանել Թուրքիա-Իսրայել դաշինքը եւ այդ երկրներն օգսգործել որդես սարածաբանում իր գլխավոր գործընկերներ։ Սակայն ամերիկա-թուրքական հարաբերություններում սկսվել է բարդ ժամանակաբազան, իսկ Իսրայել-Թուրքիա հարաբերություններում կարեսուր դեր է խաղում արդեն ոչ թե ԱՄՆ-ը, այլ Ռուսաստանը, որը դաշինք է կազմել Թուրքիայի եւ Իրանի հետ։

Ծագում է ես մեկ հարց. Մերձավոր Արեելում Ռուսաստանի ներկայիս ազդեցությունը Վաշինգտոնի համար արդյոք առավել ընդունելի է, ֆան Իրանինը կան

Թուրքիայինը։ Իսրայելը միանգանակ կերդով հասկացնում է, որ իր համար Ռուսաստանի ազդեցությունը արս ավելի նախընտրելի է, բայց նրան հազիվ թե հաջողվի իր կողմը գրավել Մոսկվային։ Ելնլենով սվալ հանգամանից, իսրայելական Հեղաղայի միջոցիսղղիսար կենսումը, ընդունելով Պարսուցեւ - Բոլթոն - Բեն-Շաբաթ եռակողմ հանդիպման կարեսությունը, ընդգծում է, որ այդուհանդերձ չարծե դա գերագնահատել, մանավանդ որ ղուսական կողմի արած հայտարարությունները հակասում են Արեւմուտսի որոշ հրատարակությունների այն սարբերակին, որը ԱՄՆ-ը եւ Իսրայելը իր ղարսասվում են առաջարկել Ռուսաստանին։

«Ինչ է նսանակում գործարք։ Դա ինչ-որ առեսրային ձեռնարկում է։ Սեմ ասկարկության առարկա չենք դարձնում ո՞չ մեր դաշնակցներին, ո՞չ էլ մեր սկզբունրները», կարծում է ՌԴ նախազահ **Վաղիմիր Պուսիմը**։ Նրա խոսելով, Սիրիայի ճգնաժամի հաղթահարմամբ գբաղվող կողմերը ղեք է համերաշխարեն գործեն դրական արդյունքների հասնելու համար։ Իր հերթին **Պարսուցեւը**, Երուսաղեմյան հանդիպման նախօրեին հայտարարեց, որ իրանցիները Սիրիայում են գսնվում այդ երկրի օրինական կառավարության հրավերով եւ ղայրարում են ահաբեկիչների դեն։ Այդ ղարսձառով ղուսական կողմը հաշի կառնի Իրանի արսերը։ Այսինքն, սարածաբանի բարդ խնդիրնի լուծումը կղահանցի երկխոսության արունակում։

Երուսաղեմի եռակողմ հանդիպումից հետո ի հայտ է եկել երեք երկրների համաղասասխան գերասեսչությունների համասեղ ախասանի հնարավորություն։ Հիմա արդեն Ռուսաստանի եւ ԱՄՆ-ի նախազահները երկխոսությունն ու ֆունկցիոնալները ղեք է արունակեն Օսակայում հունիսի վերջերին կայանաղի G20-ի գազաթաժողովի եղանակներում։

Ազգայնականություն

Թիվ 25(436)
28 ՀՈՒՆԻՍ
2019

Ալեքսանդր ԹՈՓՉՅԱՆ

Գրող, գրականագետ

Արժանին մատուցելու վսեմ արվեստը⁽¹⁾

Վսանգավոր արկածախնդրության համագործ մի բան է՝ անցած սասնամյակների ընթացքում դարբերական մանուկում հրաշարակված սարաբնույթ հողվածներն ամփոփել մի շարքի մեջ և մատուցել արդի ժամանակների հասկալի փայտ(ը)ած (չ)ընթերցողի դաշին: Մանավանդ երբ այդ հողվածների մեծ մասն ուղղակիորեն առնչվում է գրեթե սրբադասված, դասակարգված կամ առնվազն առաջնակարգ համարվող հեղինակներին:

Տաղանդի գրչի սակից ելած ժամանակի ընթացքում շատերն արժեքներ են ներմուծում իմաստներ է մատուցում ընթերցողին, մինչդեռ գրաֆնադաշին ամնիջակամ, շեղուկ էր կասարված անդրադարձը մտնում է կառվածի օրվա համաստեփում, և հազվադեպ է, որ դառնի հրամայականով շարադրված գրախոսությունը կամ հողվածն ամնահեղինակի կամ արձակի հետ համաբայլ ընթանա սասնամյակների միջով և ընթերցողների իրազեակողմ սերունդներին ասի՝ այն, ինչ դու դիտես բացահայտես այսօր, ես կարողանում եմ վերհանել եմ լույս աշխարհ գալու դաշին իսկ, քան-երեսուն-հիսուն տարի առաջ, դեռ թանափը չհորացած էջի վրա:

Այսօր, մի կողմից գրողն է՝ իր արվեստային ներմատությունը, մյուս կողմից գրաֆնադաշին՝ իր վերլուծական խորագնությունը և անսխալ հեռատեսությունը, և երկուսն ասես մրցում են ելել, թե ով ավելի հեռու կգնա ժամանակի մեջ:

Անցած սասնամյակներով մեկ սփռված նման մրցումի մի աստիճան է **Երվանդ Ազատյանի**՝ մեր կողմից ֆնարկվող ժողովածուն, որտեղ հավաքված են անցած դարի, ամենայն հավանականությամբ(2), 60-ականներից ի վեր հրատարակված գրաֆնադասական և հրատարակախոսական հողվածների մի մասը:

Գրաֆնադաշին տաղանդի կարեւոր վկայություններից մեկն է ժամանակը երեւել չափումների մեջ հավասարադաս շեղանկյուն կարողությունը՝ անցյալ, ներկա և ապագայ: Արժեքներն և դասակարգման առումով թվում է, թե անցյալն ամբողջովին դասակարգված է գրականագետին, որը գերազանցապես գործ ունի կայացած և արդեն բռնազանց անունների հետ, չէ՞ որ ասվում է՝ ժամանակն ամեն մեկին իր սեղանը կոնի:

Սակայն դարձվում է՝ ժամանակը ոչ միշտ է արդար:

Վահան Թեֆյան: Անուն, որ թվում է գնահատված է ըստ արժանավորում և իր դասակարգումը երբեք է գրավել այդ գրականության մեծերի դասը: Ե. Ազատյանն ընդունելով հանդերձ այս հանգամանակը, վարդապետն, առանց ընթերցողին դարձրելու, բայց բավական հանգիչ աղագուցում է, որ դասընթացում է կարող է վերադասակարգման անհրաժեշտություն ծնվել: Նրբեանցների, տղաակերում մնացած, ոչ բոլորին հասանելի դարձած մտերի ու գաղափարների նորովի ընթերցմամբ, ֆնադաշն ներկայացնում է անցյալ, հարկ եղածի չափ չգնահատված, չհասկացված Թեֆյանին: Իսկապես որ ոսկերչական մի աշխատանք:

Ըստ էության դա ոչ թե հողված է, այլ մի լուրջ և չափազանց օգտակար մեմորիայի մի սեղանագիր, որն աղագուցում է, թե մեծերի ժառանգության գնահատությունը չի ավարտվում մեկանգամընդ-

միջոց ազդարարված վճիռներով, այլ որ դա մատուցող մի ընթացք է, և ամեն մի նոր սերունդ չի կարող լիարժեքորեն իրեն ստեղծել, եթե ի դեպ իր գեղագիտության չի վերաբերվել նախորդած արժեքները:

Գրեթե մի մեմորիայում է նաև Սիմոն Ե. Կյուրճյանին մվիրված «դիմագիծը»: Արեւմտահայ, ինչպես և սփյուռքահայ գրականության բացառիկ, ինչ-որ առումով առեղծվածային դեմքերից մեկը, որն առ այսօր կասարելապես անձանթ անում է հայաստանյան, գուցե և սփյուռքի գրասեր հասարակության մեծամասնության համար: Ե. Ազատյանը կարողացել է շուրջ քառասուն էջերի վրա ներկայացնել ոչ միայն գրողի, մտավորականի հմարտներին ամբողջական դիմանկարը, այլև գունագեղ, խիստ հետաքրքիր, ինչ-որ առումով բոհեմական անձնավորությանը: Տեղին է նշել, որ այս և նախորդ հողվածներում հեղինակին հաջողվել է ֆնադաշին և գրականագետի հմուտ վերլուծությունն աննկատ միախառնել խնդրառարկա գրողի անձի նկարագրի և կենսագրական կարեւոր փաստերի հետ:

Եթե երբեմն ֆաղագեղական համարձակություն է դիտվում ազդարարելու (թեկուզ կիսաձայն, թեկուզ ամենայն նրբանկատությամբ), թե հարգարժան գրականագետներ՝ ինչպես հարկն է չեմ նկատել՝ ձեր իսկ կողմից փառաբանված բանաստեղծի ճգնաժամի մեծությունը, աղա դիտարձակաս և գավառամիտ «ավանդադաշններին» աչքին հանդուրձում է ճիշտ ժամանակին տեսնել, ամենայն խորությամբ վերլուծել և իր օրերի համադասակների մեջ դնել վիճահարույց, բայց տաղանդավոր բանաստեղծին: XX դարի համաշխարհային լուրջագրային աստեղից մեկի՝ Չախրաշի մոտեր գրական անդամսան, դյուրին չեղավ. մի կողմից հիացմունք ու գարնամ, մյուս կողմից մախամն ու անսխալ գագրախոսություն: Ասում ենք այն, ինչ գագեղ ենք մեր մաշկի վրա, երբ «Գարուն» ամսագրի 1968թ. հուլիսյան համարում մեր ներածականով, առաջին անգամ Հայաստանում, ներկայացվում էր լուրջագրային բանաստեղծը՝ իր ընդարձակ ծաղկաբույսով:

Չգիտեմ՝ երբ է հրատարակվել «Խաղի և խոսքի բանաստեղծը՝ Չախրաշի» սֆանջիլի հողվածը, սակայն հաճելի և ֆազայլերող համախոհություն տեսնել սարբեր սարիներին արտադասակներ մեր կարծիքների և այս հողվածի միջե: Ոչ

միայն որ ընդարձակ մեջբերում կար բանաստեղծի՝ 1978թ. Երևանում լույս տեսած «Մեծ ֆաղագր» ժողովածուի մեր ծավալուն առաջաբանից: Ավելին, ինչ թափանցիկ, եղան դաշին, երբ ինքս ինձ մեղադրում էի, թե ինչու ժամանակին չեմ նկատել Չախրաշի բանաստեղծության ինչ-ինչ առանձնահատկություններ, որոնք այդպես անսխալ տեսել է հողվածի հեղինակը: Իր իսկ խոսքերը դիտել մեջբերում գրված մեկ այլ առիթով, «Սփյուռքահայ դիմամարտիկներ» հողվածում. «...կարողավ այս հասորը կ անդրադարձնումք թե մենք ալ կրնայինք նեմարած ըլլալ որոգիծեր, հանգամանքներ և արժեքներ, զորս չենք ձանչցած ասեմք» (449 էջ): Մեր ուշադրությունից վրիպած մեկնաբանություններ, որոնց սակ սիրով կստորագրեմք, և թող անհամես չինչի, մեզ թվաց, թե ձեռք-ձեռքի սլած սասարել ու արժեքները ենք եզակի բանաստեղծին(3):

Հարկ է նշել, որ գրաֆնադաշին արվեստաբան Ազատյանը տաղանդներին արժեքները իր ուրույն կերպով ունի, որն այլոց վերլուծականներում հանդիպում է հազվադեպ: Նրա նախասիրած հեղինակները մեծարվում են ոչ թե կենսագրային գերադասական հաճախություններով, այլ վերլուծական զուսող դասերով, արժեքային նշանակող բարձրացմանով, ֆնարքային առարկա դարձած ստեղծագործությունների եզակիությունը մասնագետներով: Մի՞թե դասահական է, որ գրված գեղարվեստական մեջ «տաղանդ» և «հանձար» բառերը գրեթե չեն գործածվում, բառեր, որ այսօր արժեքավոր թղթադրամի համագույն սփռված են մեր մամուլի էջերում, և հավանաբար հեռու չէ այն օրը, երբ «գերհանձար» շրջանառության մեջ կորչի:

Հայաստանյան ընթերցողներից ոմանց համար սարը ցնցողի արդեցություն է ունենալու «Շիրազի դարազան» հողվածը: Մտավորապես աստիճանում արդեն ֆունկցիոնալ չսասնամյակ՝ չեմոհունական և կուրբացման մեր անասան սկզբունքն այս անունը անխմբագրելու զորեզել է ազգային գիտակցության նախորդ խախտվող դասերին: Կհանդգնի՞ արդյոք որեւէ մեկը՝ Մեսիայի աստիճանին բարձրացված այս բանաստեղծի ժառանգության հասցեին ամենաչնչին կասկածն անգամ բարձրաձայնել: Եվրոպական և ռուսական գրականություններում կարող են՝ առանց սեփական անձն ու վասակը վստահելու, մեծել, անգամ անվերադարձորեն ժխտել Սերվանեստին, Շեքսպիրին և Պուսկինին, մինչդեռ մեր իրականության մեջ համառորեն գոյատևում է սրբազան կովերի մի ամբողջ ցուցակ, որոնց անուններն արտասանելիս, դարձադիր կերպով, ուղղափառ մահմեդականի դեմ, դիտել ճակատագրեզնի դիտմունք:

Ընդունելով հանդերձ կուրբացված բանաստեղծի անժխտելի ճիշտը, Ե. Ազատյանը գրում է. «Ներկայիս(4), երբ ավելի բարենպաստ դայմաններ ստեղծված են հայրենիքի մեջ, այլևս Վանն ու Սիփանը, Մասիսն ու Անին արգիլելալ մոտորներ չեն և ամեն իրաւ բանաստեղծ գանձի կ երգէ նոյնքան տաղանդով և հայրենասիրութեամբ»:

Այս դարազան, սակայն, հաճելի չի թուր Շիրազին, և ան կուրբացված ըլլալ կը կարծե անկողողցելի մեծաւորի մը, որ իրը եղած էր սարիներով և սասնամեակներով:

Սին այստեղ կը սկսի Շիրազի ողբերգութիւնը» (327էջ):

Հանուն ճգնաժամի մեծեր, որ այդ «մեմորիա» գալիորեն սասնակեց, երբ 1959թ. լույս տեսավ Պարույր Սեւակի «Անընթելի գանգալսունը»: Սակայն կարճ ժամանակ անց վերջինս կարողացավ կտրուկ փոխել իր ստեղծագործության բնույթը՝ 1963թ. տարածելով «Մարդ ավի մեջ» ժողովածուն՝ «հայերգությունից» անցնելով «մարդագրության», դրանով իսկ «Մարդկային նոր եզր մը տալով հայութեան: Հայութեան՝ որ դարազան մարդկայնորեն արդիւն ձեւերէն մեկն է»(3արտաքին Քիրիջեան, «Փորձ սարագործեան մասին», Փարիզ, 1978թ. էջ153):

Նշենք նաեւ կարեւորագույն մի հանգամանք. այս կտրուկ փոփոխությունը տեղի ունեցավ 1965թ. արդիական գանգալսունից ցուցերից մի ֆանի տարի առաջ, այլ խոսքով, բանաստեղծը կամխատեսեց դեմքերի խիստ հավանական ընթացքը, մինչդեռ Հ. Շիրազն անգամ այդպիսի ցնցող իրադարձությունից հետո, առանց որեւէ լուրջ հետետություն անելու, շարունակեց ստեղծագործական իր միեւնոյն ընթացքը, փաստորեն վերադարձվելով և արժեքներով այն, ինչն արդեն ասվել էր տեղին ու ժամանակին:

«Այսօր Շիրազ յայնմադէս նահանգի մեջ է», գրում է Ե. Ազատյանը» (327էջ): Ավելին. «...կը յանձնի իր ուղղութեան մեջ... հայտնեալի վկայականը ի ձեռին» (328էջ):

Հալածախմբ, որի սկզբնական ժողովածուները լույս էին տեսնում աներեսական խառնակամուրջային, 50-60.000 տպագրականով և, ավելորդ չէ նշել, հոնորարի ամենաբարձր վճարաչափով: Նրան նախորդած և ժամանակակից բանաստեղծներից ոչ մեկն այդպես «չհալածվեց»: Հեղինակներ, որոնք իրենց տաղանդով բնավ չէին զիջում Շիրազին: Գուցե գերազանցում էին:

Վստահաբար կարող ենք ասել, որ Ե. Ազատյանը դիմադրելի վարդաշի է: Ժողովածուն ընթերցողին է ներկայացնում անցյալ ու ներկա գրական-մտային դեմքերի մի ամբողջ դասակարգման: Վերոնշյալ անուններին ավելանում է մեծ ու փոքր աստեղի մի իսկական բույլ. Լեւոն-Չավեն Սյուրմելյան, Համաստեղ, Չարեհ Խախտունի, Չարեհ Սելֆոնյան, Հարություն Պիմեյ, Պերճ Ֆազլյան, Սիիրան Տեր Ստեփանյան, Նազարեթ Թովմայան, Վարուժան Պեշկյան, Կարին Պանդաչյան, Հրանտ Դիմ, գեղամկարիչ Հակոբ Հակոբյան, Փիթր և Իրինա Բուր, Արտ Չաֆնաչյան, Արշիլ Գորկի՝ Սարգիս Վահագնով դիտված, Տիգրան Մանուկյան, Վարդեան Գարակոչյան, Հակոբ Խաչիկյան, Պերճ Թեղյան, Վարուժան Ոսկանյան, Վաչե Սեմեռյան...:

Արժեք կարելի է, թե մի ֆանի էջի վրա, սուղ միջոցներով, ինչպիսի ճգնաժամային է գծագրվում ներկայացնում անձն իր ստեղծագործությամբ, իր մարդկային նկարագրով, և երբեմն դժվարանում են հստակ որոշել մարդն է երկուն ստեղծագործությունը, թե՞ ստեղծագործությունը՝ մարդուն: Նրանք, ովքեր ծանոթ են, ասենք՝ Թեֆյանի, Չախրաշի, Խախտուն, Չարեհ Սելֆոնյանի կամ Վարդեան Գարակոչյանի գրականությանը, հողվածագրի հետ համատեղ նորովի ընթերցում են նրանց ստեղծագործությունները և կարեւոր հայտնագործություններ անում, իսկ եթե ծանոթ չեն, աղա հողվածը խթանում է ամոլայման կարգով և մի նոր հեղինակ բացահայտել:

Արձաի ԲԱԽՉԻՆՅԱԼ

Երկօրյա այցով կրկին Արցախում էի: Չեմ հաշվում՝ քանի տարի անգամ, ինչպես չեմ հաշվում իմ այցելությունները Լոռի, Գեղարքունիք կամ Սյունիք: Արցախը Հայաստան է եւ վերջ, եւ ոչ մի վայրկյան չդիտարկեմ 1988-ի մեր «միացում» կարգախոսը...

Պաղի վանքի հմայք Այս անգամ մեր փոքրիկ խմբի անդամները՝ Երեւանից, Ֆրանսիայից, ԱՄՆ-ից եւ Լիբանանից, հանդիման էին մեկնել Արցախի արվեստագետների հետ: Նախաձեռնողը մեր մշտնադառն քարտեզագործական հիմնադրամի հիմնադիր և նախագահ Գայանե Գեորգյանը, որի ջանքերի շնորհիվ 2017-ին Իսախանյանի ժամանած մասնագետների կողմից վերականգնվեցին Դաղիվանքի ու Ռոմանկարները եւ 2018-ին հրատարակվեց «Դաղիվանք» վերածնված հրատարակչության (հայերեն, անգլերեն, ռուսերեն) աշխատություն-դասկերագիրը, որն առաջին աշխատությունն է Դաղիվանքի եւ հայ իրականության մեջ Նիկողայոս Սֆանջելազորի տպագրված մասին: Մասնագիտությամբ իրավաբան Գայանեն իր համար եւս անսպասելի կերպով ընդգրկվել է հայ մշակութային նախագծերի մեջ, եւ Արցախը դարձել է նրա գործունեության մի կարեւոր մասը: «Դաղիվանք» շնորհադրամներ են տրամադրվել Երեւանում, Ստեփանակերտում, Մոսկվայում եւ Միլանում (առաջին), իսկ այս օրը մարտի Գայանե Գեորգյանը Ստեփանակերտում կազմակերպեց «Աւխարի տեխաներն ընդունելու օգնություն» մրցույթը, որի հաղթող հինգ ռազմական-դավաճար արցախցի երեխաներ առաջին անգամ Արցախի համալսարանում անունից որդես դասընդունելու իրաւունքը ստացան Մոսկվայի խոշորագույն փառատներից մեկում՝ «Ֆասիլա» օտար լեզուներով երգի մրցույթում...

Մեր առաջին կանգառը, բնականաբար, Դաղիվանքն է: Ուրախալի է, որ ի տարբերություն նախորդ այցերի, այս անգամ վանական համալիրը մարդաբան է՝ շնորհիվ նաեւ վերոհիշյալ վերանորոգության եւ դասկերպչի: Եվ ոչ միայն հայաստանցիներ, այլեւ զբոսաբերներ Գեորգյանից, ԱՄՆ-ից, Իսրայելից... Դաղիվանքը համալսարանական ժամանակագրության մի մասն է, որի ուղեւորներն անցանկալի դասկերպչի սուրբ Ստեփանոսի եւ սուրբ Նիկողայոս Սֆանջելազորի մասին է ողջ փրստնեական աշխարհը... Սակայն ինչու էր սեռնել, որ ինչպես մեր ուրիշ միջնադարյան եկեղեցական ժողովուրդներ, Դաղիվանքի վերանորոգումը նույնպես կատարվում է սխալ, անհիմն հազարամյա փորձաքննություններից անտարբեր... Սակայն ինչու էր սեռնել... Երկրային Ստեփանակերտը Երեւանի մեջ է՝ բարեկարգ, շքեղ կենտրոնում զբոսնող բազմաթիվ մարդիկ, միջնադարյան քարանձավներ... Այլեւս չսասած Շուշիի մասին, որտեղ ցերեկային ժամերին էլ փողոցները սակավամարդ են: Է՛ր երբեմն, որ 14 հազար մարդ էր աղբյուր այս փողոցում, միջնադարյան այսօր. երկու հազար էլ իրական են բնակիչները: Զարափ ազատագրումից հետո սարի անց էլ փողոցները կան զանազանի հետքեր կրող կիսավեր են... Արցախի ողջ բնակչությանը չի լինի՝ անբողջովին վերաբերվելու փողոց: Սուրբ ընկերները մեզ օրջակա լեռներից լսվում են շատ լայն ձայները, որոնց արձագանքում են փողոցի սենյակները: Իսկ առաջնային արթնանում էր սոխակների երգի եւ Կանաչ ժամի գանգերի դողալի մեքենա: Վերջինը չէր լսի առաջին փրստնայ երկրի մայրաքաղաքում...

Շուշի միտ է եղել է մշակութային դիմագծով փողոց: Պատահական չէ, որ Արցախի Գեորգյանյան մշակութային նախարարությունն էլ տեղակայված է այնտեղ: Մշակութային նախարար Լեւոնիկ Դովհանիսյանը՝ ինքն էլ հայագիտության գրագետ, սիրալիր ընդունելության եւ արժանացնում մեզ: (Իսկ ԳԳ մշակութային նախարարությունը... անցյալ դարձրին): Շուշիի ֆանդակների միջազգային սիմպոզիումի արդյունքում փողոցում մնացել են սարբեր ազգերի ֆանդակագործների բազմազան արձանները (միջնադարյան սիմպոզիումը ինչ-ինչ խոչընդոտների լուսանկարով մի ֆանի սարի առաջ տեղակայված էր Արցախում)...

Ամեն ինչ այնքան բնական է, այնքան գեղեցիկ ու այնքան հայկական... 13-րդ դարում Դաղիվանքի հիմնադրումը կառուցած հայրենասեր եւ գեղարվեստաբար Արզու իշխանուհին էլ վստահաբար հիացել է ձորի այս տեսարանով, շնչել այս նույն ծաղիկների բույրը, գուցե նաեւ ճաշակել լեռնաբերդի կանաչեղենով լցունված այս նույն համադրանքը՝ հայկական խոհանոցը բերնդալիս դարձնել կարող ժենդալով հացը...

Շուշի մշակութային եւ սակավամարդ Այս անգամ հայտնվելով մեր այս հայրենի եզերում ամռանը՝ ավելի աշխույժ տեսանք կյանքը, թեւ, ինչ խոսք, Արցախը կարոն է ավելի ու ավելի բազմամարդ ներկայություն... Նոր է ավարտվել Անկախ ֆուտբոլային ընկերակցությունների դաշնության (CONIFA) Զճանաչված մշակութային եվրոպայի 2019 թվականի մրցաշարը:

Արցախ. մշակութային լուսաստվեր

հաղթող կայացել են Ստեփանակերտի, Ասկերանի, Մարտունու եւ Մարտակերտի մարզադաշտերում, որոնք բարեկարգվել են ու համարվել միջազգային չափաիջներին համապատասխան: Բայց այս կարեւոր իրադարձության հանդեպ բավական անսարբեր մնացին մեր լրատվամիջոցները, մասնավոր՝ հեռուստատեսությունները: Ինչու՞ է միայն այդ մասին ամենից մամուլում անկատարանությունները ներկայացնել գերմանական մամուլը... Երեկոյան Ստեփանակերտը Երեւանի մեջ է՝ բարեկարգ, շքեղ կենտրոնում զբոսնող բազմաթիվ մարդիկ, միջնադարյան քարանձավներ... Այլեւս չսասած Շուշիի մասին, որտեղ ցերեկային ժամերին էլ փողոցները սակավամարդ են: Է՛ր երբեմն, որ 14 հազար մարդ էր աղբյուր այս փողոցում, միջնադարյան այսօր. երկու հազար էլ իրական են բնակիչները: Զարափ ազատագրումից հետո սարի անց էլ փողոցները կան զանազանի հետքեր կրող կիսավեր են... Արցախի ողջ բնակչությանը չի լինի՝ անբողջովին վերաբերվելու փողոց: Սուրբ ընկերները մեզ օրջակա լեռներից լսվում են շատ լայն ձայները, որոնց արձագանքում են փողոցի սենյակները: Իսկ առաջնային արթնանում էր սոխակների երգի եւ Կանաչ ժամի գանգերի դողալի մեքենա: Վերջինը չէր լսի առաջին փրստնայ երկրի մայրաքաղաքում...

վեց Աղարան)՝ Գորգերի թանգարանը, փարերի թանգարանը, դրամների թանգարանը, «Նարեկացի միությունը»՝ նկարչության, բրուսագործության, գորգագործության, դարի եւ այլ խմբակներով, կառուցման ընթացքում գտնվող սիկնիկային թատրոնով: Անցյալ նույնքերին Շուշիի դրամատիկական թատրոնում հաճելի գարնանով դիտեցինք Վիլյամ Սարախանի «Դեյ», ո՞վ կա՞ թատերախաղի բեմադրությունը... Այս ամենը լավ է, հրաշալի է, բայց գեղատեսիլ այս փառաբան սակավամարդ փողոցները չեն կարող չմտախոզել: Չկա ոչ մի արտադրություն, անցած ֆառորդ դարի ընթացքում ոչ մի մեծահարուստ Շուշիում որեւէ մեծ ներդրում չի կատարել: Ոչ իսկ որեւէ մեծ ներդրում կառուցել էր աշխատանք կատարելով Սիրիայի փախստականների բազմամարդ ներկայությունից եւ վերաբնակեցնելու նրանց Շուշիում եւ այլուր՝ աղափոխվելով գոնե ժամանակավոր արտոնյալ թայմաններ...

«Գեղարմ» մասնաճարի մասին, որը ճանաչված գրեթե է հրատարակել, հիմնականում՝ թարգմանական, մեծ մասամբ՝ ռուսական եւ չինական գրականությունից: Ստեփանակերտում մեզ հետ կայացած հանդիմանում հաճելիորեն զարմանում ենք իմանալով Արցախի ողջ տարածքում գործող մշակութային այլապի խմբերի մասին: Արցախում ունի մեծապես 50 հոգանոց կառույց (ղեկավար՝ Նինա Զոհարյան), ստեղծված 1991-ին (նրա մի երեւանյան ելույթի մասին «Ազգ»-ում լրատվություն են տպագրել սակավին 1995 թվականին), որի անդամները, սակայն, չեն վճարվում, միջնադարյան սկզբում են Երեւանի Բարսեղյանի միջազգային խմբերային մրցույթում, երկրորդ տեղ են զբաղեցրել Ավստրիայում կայացած մեկ այլ մրցույթում... Նինա Զոհարյանը տեղեկացնում է նաեւ, որ բեմադրել է «Անու» օպերան եւ «Կարինե» օպերետը, հաս-

վածներ «Կարմեն», «Գեղջկական աշուտություն» եւ այլ օպերաներից... Ստեփանակերտում գործում է դարաւելսի փուլը, բայց անակնկալի են գալիս՝ իմանալով, որ այնտեղ կա դասական դարի դասարան: Է՛լ ավելի մեծ անակնկալ է իմանալ, որ փուլի հիսուն աշակերտներից հինգ ռազմային սովորում են ոչ թե ժողովրդական դարի դասարանում, այլ բալետի: Ի՞նչ միտք անի բալետի դարձող Ստեփանակերտում... Զուրթի սնորհ Ստեփան Զաքարյանը չի դժգոհում շեքսպիրյան թայմաններից, դորդի սաները մեծապես անվճար ուսում են ստանում, սակայն խնդիր է բեմական հագուստ հայթայթելու եւ աշակերտներին միջազգային մրցույթներում ներկայացնելու: Դրանով հանդերձ, ըստ փուլի սնորհի, վերջերս Բուլղարիայում կայացած դարային մրցույթի փառատում փուլի սաները շահել են ոսկե մեդալ՝ մոդերն եւ դասական դարերի կատարողներով: Արցախում այսօր ավանդական երգի-դարի համույթների կողմից ունի նաեւ ջազային համույթ, «Մշակա» երգչախմբի կողմից՝ «Վելան» վոկալ համույթ... Նրանք դարբերաբար հանդես են գալիս արտերկրում, սակայն էթնիկ գեոսոցիալ առջեւ ելույթներ ունենալով, ռուսաստանցիներ փախած հայրենակիցների կարոնքը մեղմելով, ինչ խոսք, առաջ չեն գնա... Բարեբախտաբար, մշակութային կյանքը չի սահմանափակվում միայն մայրաքաղաքով: Հարկուքի մակերակարարական ստեղծագործական կենտրոնի երանդում ղեկավար Իրա Թամրազյանը հոյակապաբար է խոսում ոչ միայն իրենց կենտրոնի, այլեւ Զաքարյանի օրջանի Մեխակալան բնակավայրում բացած մասնաճյուղի մասին: Այդ ավանդում աղբյուր են առաջնագծում գտնվող սողաների ընթանիները, որոնց երեխաների գեղագիտական դաստիարակության համար մի անբողջ ենք էլ հասկացվել: Գործում են նկարչության, կավագործության, դարի խմբեր, իսկ թատերական խմբակը ղեկավարում է զինվորականներից մեկը... Մեր մշակութայինությունը ոչ մի խոչընդոտ չի ճանաչում: Այն, որ մեր ղեկավարները, որդես օրենք, առաձեռնադրեց հոգ չեն սանում մեր մշակութային համար, դեռ չի նշանակում, որ մեր մշակութային ազգ չենք... Այսօր աշխարհը մեծ մասամբ անտեղյակ է Արցախի մշակութային: ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն հետաքրքրված չէ չճանաչված երկրների մշակութային: Ուզում են հավասար, որ «միացում» կարգախոսը բոլոր մակարդակներում վերջապես ի կատար ածվելու դեղինում մեծապես շահելու է նաեւ Արցախի անցյալի եւ ներկայի մշակութային...

Արցախում քալել, օղերա, ջազ... Արցախի մշակութային անցյալին հաճախ էինք առնչվել, սակայն այս անգամ մեզ առավել հուզում է ներկայիս մշակութային կյանքը, Արցախի այսօրվա արվեստագետներին ճանաչելու խնդիրը: Մենք Երեւանում մեծ մասամբ անտեղյակ ենք մնում Արցախում կատարվող անցողիկաճից՝ տեղեկացվող անբավարարվածության դասաճառով: Բանաստեղծ բարեկամս Դրան Կլեֆտանյանը փոխանցում է այս սարի իր հրատարակած գրքերը: Մեր գրասերներից ֆանիսը գիտեն Ստեփանակերտի

ԱՐՄԱՆ ԱՂԱՍՅԱԼ

«Մտեփան, դու երկու սիրտ ունես»
Ստեփան Շաֆարյանի հիշատակին

Օրերս կյանքից հեռացավ մեր ժամանակների սիրված կոմպոզիտոր, հրաձայնի ջազմեն, ազգային կոմպոզիտորական ել ջազային դորոնի վառ ներկայացուցիչ, հնչյունի անկրկնելի վարդես, ՀՀ ժողովրդական արտիստ **Ստեփան Շաֆարյանը**:

Ծնվել է Բաֆում: 1952 թ. սեղափոխվել է Երևան: 1954 թ. ընդունվել է Երևանի Կոմիտասի անվան Պետական կոնսերվատորիա: 1956 թ. Արամ Խաչատրյանի խորհրդով ել հրավերով սեղափոխվել է Մոսկվայի Գնեսինների անվան ինստիտուտ, որից հետո՝ Լենինգրադի կոնսերվատորիա: 1964 թ. ավարտել է ուսումը ել վերադարձել էր Երևան: 1960-ականներին Երևանի Մշակույթի դպրոցի կից ստեղծել է առաջին «Պասանեկոպոլիս» խումբը: Եղել է հայկական ջազի հիմնադիրներից մեկը: 1965 թ. երևանյան ջազային փառատոնի ժամանակ արժանացել է ոսկե մեդալի: Ստեղծել է ավելի քան 100 ջազային կոմպոզիցիաներ, որոնք ներգրավված են հայկական սարքեր ջազային կոլեկտիվների նվագախմբերում: Նրա ստեղծագործությունները կատարել է Հայաստանի Պետական ջազային, Հայաստանի համալսարանի ջազային ել հեռուստատեսության խորհրդային սիմֆոնիկ նվագախմբերը, մի շարք այլ խմբեր: Մասնակցել է հայկական ժողովրդական երգեր, որոնց սկզբնաղբերը ջազային ժանրում: «Բինգոլից մինչեւ Կանգաս սիթի» ստեղծագործությունը դարձել է հայկական ջազի

սահմանափակ: Նրա սիմֆոնիաները ել կոնցերտները կատարել են հայ ել այլազգի բազմաթիվ կատարողներ: Հեղինակել է Կոնցերտ սիմֆոնիկ նվագախմբի համար (1964թ.), «Խորհրդային սիմֆոնիկ» (1968թ.), «Նախանձ» (1966թ.), «Աղավաղված» (1996թ.) բալետները, Սյուիտ՝ կամերային նվագախմբի համար (1985թ.), «Կոմիտասի հիշատակին» դրամա (1965թ.), «Հայաստան» սիմֆոնիկ դրամա (1993թ.), Սիմֆոնիկ նվագախմբի (1995թ.): Հեղինակել է նաեւ մի շարք մուլտիմեդիա երաժշտություններ՝ «Հայելի», «Անհաղթը», «Պրոֆիտ Կինը» ել այլն: Համագործակցել է հայտնի ռեժիսորների՝ Սերգեյ Փարաջանովի, Արման Մանարյանի հետ, գրել նաեւ երաժշտություն «Մորգանի խնամին», «Մոխրակ ափեր», «Հակոբ Հովնաթանյան» ֆիլմերի համար:

1992-ից դասավանդել է Երևանի Կոմիտասի անվան Պետական կոնսերվատորիայում (1998թ-ից՝ դոկտոր): 2009թ. թողարկվել է նրա «Լուսինը սարերի վրա» ձայնասկավառակը, որը ներգրավվել է «Հայկական ջազ 70» ձայնասկավառակների հավաքածուի մեջ: 2009թ. արժանացել է Հայաստանի արվեստի վասակավոր գործչի կոչման ել դարձնակալվել ՀՀ մշակույթի նախարարության, 2015թ.՝ Երևանի քաղաքապետարանի ոսկե մեդալաներով:

Սարգսյանի ոսկե մեդալաներով: Սարգսյանի սարհներին շատ է տղավորվել ջազային երաժշտությանը, որ հնչում էր մանկադպրոցի մոտ գտնվող այգում, ել սկսել է փնտրել իր հնչյունը, իր մոտեցումը ջազի մեջ: Իր խոսքով՝ հայ ժողովրդական երաժշտությունը շատ համահունչ է ջազին ել անողջաման ղեկավարումնալույթը ել զարգացում ունենալու: Ստեղծագործական մկրտությունը ստանալով մեծանուն Արամ Խաչատրյանից, ուսանելով նրա մոտ Մոսկվայի Գնեսինների անվան երաժշտական ակադեմիայում, այնուհետեւ ուսումը

շարունակելով Լենինգրադի կոնսերվատորիայում, ունենալով սերս շիւններ 20-րդ դարի համահայտ ել մեծանուն երաժիշտների հետ՝ կոմպոզիտորը, խոսելով իր անցած ուղու մասին, ամենից շատ կարեւորում էր ինֆուկրությունը, ինֆուկրությունը շատ շատ կարեւորում էր երաժշտի կյանքում: Ինչոքեւ ինքն էր դասնում, Արամ Խաչատրյանը, մի անգամ դասախոսքալ լսելով Շաֆարյանի ջազային կոմպոզիցիաներն, ասել է. «Դու երկու սիրտ ունես, մեկը՝ նորմալ, մյուսը՝ ջազային»: Իր ամենակարեւոր, սիմվոլիկ

ուսուցիչն էր համարում Բեթովը, որի երաժշտությունն իր համար մի շատ կարեւոր երաժշտական կրեդիտ էր դարձել, որի մեջ առկա ուղեւորները վաղուց դարձել են կոմպոզիտորի համար համոզմունք ել հավաք:

Հայ երաժշտության մեջ իր մագնիսական դասն աշխատում էր դեղի Կոմիտասը, իր հավաքը նաեւ մեր ազգային երաժշտությունն էր:

Իր հեղինակած սիմֆոնիաները ել սիմֆոնիկ դրամաները ֆիլմերն կատարում, ել կոմպոզիտորը մի առիթով հույս է հայտնել, որ դրանք կսկսեն ավելի հաճախ կատարվել, ել ընդհանրապես, նա ցանկանում էր, որ հայ երաժշտությունը շատ դրոպագանդի, կանգնի եվրոպական երաժշտության հետ կողմ-կողմի ել արժեւորվի համաշխարհային երաժշտական գանձարանում:

Իրեն համարում էր ավելի շատ գործիքային կոմպոզիտոր՝ համարելով, որ գործիքային երաժշտությունը մի մեծ աշխարհ է, օվկիանոս, որտեղ ստեղծագործողն իրեն ավելի ազատ է զգում:

Նրա երաժշտությունը կարողանում է շոյել մարդկային հոգու ամենաթափուկ աղբյուրները, հանդարտեցնել կամ ոգեւնչել, դարձնել ուրախության ել ջերմության զգացումներ:

Հավերժ հիշատակ քեզ, Վարդես, դու միշտ կարդես մեր սրտում...

Սերբահայ բանաստեղծուհու
Նոր ժողովածուն

Սերբայում քան շատուց ավելի բնակվող հայ բանաստեղծուհի, թարգմանչուհի **Անուշ Բալայանը** Բելգրադում լույս ընծայեց իր բանաստեղծությունների երկրորդ ժողովածուն՝ «**Կարո՞ւմ ծառ**» վերնագրով: Նրա առաջին ժողովածուն լույս էր ընծայվել 2014 թ.: «Իմ ասվածուհի» վերնագրով: Այս անգամ էլ ժողովածուն երկլեզու է՝ հայերեն ել սերբերեն: Այն հրատարակվել է «Ակցիա կույրերի համար» կազմակերպության հրատարակչական գործունեության շրջանակներում, որը 2016 թ. թողարկել էր Մկրտիչ Սարգսյանի «Հայերենի հերթական դասը» առիթով գիրքը՝ Անուշ Բալայանի սերբերեն թարգմանությամբ:

Գրի շնորհանդեսը կայացավ 2019 թ. հունիսի 19-ին, Սերբ գրողների միությունում: Շնորհանդեսը վարում էր բանաստեղծ Միլյուրկո Վուկադիցովիչը, որը նաև գրի գրախոսն էր: Հրատարակչության կողմից իր խոսքն ասաց գլխավոր խմբագիր, «Ակցիա կույրերի համար» կազմակերպության նախագահ **Լուկա Յուկսիմովիչ Բարբաթը**: Վերջինս իր համերգային ծրագրով իսկական տոնի վերածեց շնորհանդեսը, որին սերբերից բացի ներկա էին նաեւ մի խումբ սեղաքնակ հայեր: Բանաստեղծությունները սերբերեն կարդում էր Բելգրադի համալսարանի բանասիրական ֆակուլտետի սերբերեն լեզվի ել գրականության բաժնի ուսանողուհի **Անա Յուկսիչը**, իսկ հայերեն՝ հեղինակը: Երեկոյին «Ով, սիրուն, սիրուն» երգը կատարեց ասմունհոլ ել երգիչ **Դրագիա Գաբրովիչը**՝ դասնակախարուհի **Դանիելա Պետրովիչի** նվագակցությամբ: Ներկաները լսեցին «Իմ փոստերնի» բանաստեղծության երգային տարբերակը՝ Անուշ Բալայանի ել Լուկա Յուկսիմովիչ Բարբաթի կատարմամբ, կիթառահար **Ուրուշ Մարտիմովիչի** նվագակցությամբ: Կազմա-

կերպության անդամ, սոփրանո, վոկալի մանկավարժ **Անդրիանա Ֆիլիպովիչը** կարճ ժամանակահատվածում յուրացրեց Արմեն Տիգրանյանի Անուշի արհան՝ «Ասում են ուղի»՝ իր դորնիստիկա կատարումով հիացնելով ներկաներին: Նրան կիթառով նվագակցում էր Լուկա Յուկսիմովիչ Բարբաթը, որն էլ հայկական «Մարտիկ երգով» եզրափակեց այս բազմաբովանդակ երեկոյի ծրագիրը: Շնորհանդեսի ընթացքում Անուշ Բալայանը հայտարարեց, որ առաջիկայում կկազմակերպի Կոմիտասի ել Հովհաննես Թումանյանի ծննդյան 150-ամյակներին նվիրված դասախոսություններ: Ա. Բ.

ԳԵՎՈՐԳ ԳՅՈՒԼՈՒՄՅԱՆ

Սեր մշակույթը չի կարող որեւէ կապ ունենալ մշակույթի թշնամի թյուրքերի հետ

Մինչ մեր թեմայի հարեւան Արթուրյանն ամիսը մեկ-երկու անգամ զորավարություն է անցկացնում՝ նույնպես ունենալով գրավել Հայաստանն ու ոչնչացնել հայերին, Հայաստանի մայրաքաղաք Երևանում որոշել են արթուրյանական ֆիլմերի ցուցադրություններ կազմակերպել, որը բարեբախտաբար չեղարկվեց մեր դասվախնդիր քաղաքացիների շնորհիվ:

Դեռ սարհներ առաջ սխալաբանակ արթուրյանականներ Լեւոն Բարսեղյանն ու Արթուր Սաֆունցը որոշել էին Գյումրիում արթուրյանական ֆիլմերի ցուցադրություններ կազմակերպել, որը բարեբախտաբար չեղարկվեց մեր դասվախնդիր քաղաքացիների շնորհիվ: Այսօր, երբ «հայտնի անհայտ» Տրոյական ձիով մուտք է գործել Հայաստանն ու անարգել վագրում է բոլոր ուղղություններով, նետափունցներն ու ներքաշտյաններն արդեն ոչ թե ցանկանում, այլ որոշել են արթուրյանական ֆիլմեր ցուցադրել Երևանում: Պատկերացնում եմ, որոշել են: Ովքեր են «Ոսկե ծիրանի» երիտասարդ «ցուցումներ», ովքեր որոշել են, որ կինոփառատոնի ընթացքում ղեկավարում են արթուրյանական ֆիլմ ցուցադրել, ինչ սկզբունքով է սերի ունեցել այդ որոշումը, ովքեր են եղել որոշումն ընդունողները, արդյոք հա-

կախյալական կառույցներից մեկի հոգեբանականները չեն:

Ինչոքեւ միշտ, այս անգամ էլ միակ դասախոսությունը «մշակույթն ազգություն չունի» նախադասությունն է: Ես, իհարկե, որոշ վերադարձներով համաձայն եմ այդ մտքի հետ, բայց ո՞ր ազգի մշակույթի մասին է խոսքը, այն, որը իր մեծ եղբայր Թուրքիայից հետ չմտալու սրամադրվածությամբ երեսուն տարի արտաքին ոչնչացրել ու արտաքինում է ոչնչացնել հայկական մշակույթը:

Որքան էլ որոշ «հանձարեղ գլուխներ» փորձեն դա սեղալորել «մշակույթային ազգակցություն» կաղաղարի շրջանակներում, միեւնույն է, մեր մշակույթը չի կարող որեւէ ազգակցական կապ ունենալ մշակույթի ահեղ թեմայի թյուրքերի հետ:

Այս ամենը շատ վստահալոր է, սա գաղափարական գործ է հայության հանդեմ, որի «շաքը» Երևանում է սեղալորված. Ցավով սրտի ղեկ է ընդունեմ, որ այդ գործը կարող է լուրջ հաջողություններ գրանցել: Այս ցուցադրությունը հավանաբար տարեկան մեծ թափով սկիզբ առած «խաղաղության այլընտրանք» քաղաքի արտաքինությունն է: Ցավում եմ, որ մինչեւ հիմա մեր մտալորականությունն իր բողոքը չի հայտնել թե՛ կինոփառատոնի կազմակերպիչներին, թե՛ կառավարությանը:

Նազենիկ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Արվեստագիտության դոկտոր, ՀՀ ԳԱԱ Արվեստի ինստիտուտի առաջատար գիտնական

Նազենիկ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Մեր մանկական և դասական երաժշտության իրադարձությունները և արտադրությունները վառ են տպավորվում հիշողության մեջ:

Երեանի դասարանի ուսումնարանում (այժմ՝ Երեանի դասարանի ֆակուլտետ) մենք ցածր դասարանների աշակերտներ, հիացմունքով էինք ընկալում ավարական կուրսերի ուսանողներին: Վերջիններիս թվում էին Հայաստանի վասակավոր ուսուցիչ Դինա Նիկոլայենա Գալստյանի՝ 1968-1969 թթ. ավարական դասարանի աղջիկները՝ Սրբուհի Բաբայանը՝ հեսագայում Պարի դեսական անսամբլի ակադեմիկոս մեմբերուհի, Ժամնա Մուրադյանը՝ հեսագայում ճարտարագիտության և Ուկրաինայում ճանաչված դասարանուհի, և գեղեցկադեմ, ժողերես, կենսուրախ, դարային մեծ ունակություններով օժտված և դասական դարի հնարներին արդեն բավական լավ տիրապետող Նազենիկ Սարգսյանը: Դինա Նիկոլայենան բազմապիսի էր ուղղությամբ, և նրա նախորդ օրոհանում նրա դասարանը աշակերտները աղջիկներին ցանցեր դարձնում էր բալետի առաջատար դասարաններ, այդ թվում՝ Բելլա Խուդիսյանը (Միխայելյան) և Սոնա Վարդանյանը, որը մի քանի արի լինելով Սոփոկիայի թատերի առաջատար դասարանի, այնուհետև մեկնեց Մոսկվա, և այդտեղ նույնպես իրեն դրսևորեց թե՛ որպես մեծակատար, թե՛ բալետային: Երեանի Սարգսյանը և թե՛ դասարանուհի:

Նազենիկ Սարգսյանը Գալստյանի վերջին օրոհանակարսն էր, և դեռ աշակերտական արիներին ուսումնարանի դասավանդողների կազմը և ղեկավարությունը նրա հետ կապված մեծ տպավորություններ ունեցին:

1969 թ. ուսումնարանի ավարական համերգին ցուցադրվեց Մինկուսի «Դոն Կիխոս» բալետի երրորդ գործողությունը, որտեղ Նազենիկը համերգ էր տալով գլխավոր Վիսրիի դերում: Նազենիկը, որ Վիսրիի էր Բագիրի գուգադարը՝ մուսքը, աղաչում, վարիացիները և կողան, լի են բարդ սասարուններով (подержка), դուրսնետրով, դուրանային մանր արտադրության հսակ կատարում դասարանող էլեմենտներով: Որպես Նազենիկ Սարգսյանի գուգընկեր ավարական համերգում հասուկ հրավիրվեց այդ դասին Սոփոկիայի թատերի մեմբերակատար դարող Նորայր Մեհրաբյանը (հեսագայում՝ հանրաճա-

նոր բալետային, «Բարեկամություն» հանույթի հիմնադիր և ղեկավար): Եվ ինչպիսի հիացմունքով հանդիսատեսն ընդունեց Սարգսյանի և Մեհրաբյանի գուգադարը, նամանավանդ բարդագույն 32 ֆունեթեն, որոնք Նազենիկը կատարեց անբեռ:

Նույն 1969 թ.ին երիտասարդ օրոհանակարսն աշխատանքի ընդունվեց Երեանի օդերայի և բալետի թատրոն, որտեղ սրբաջ հաղթահարեց դեղի առաջին մեմբերուհու կարգավիճակը սանող սանողակը և մնաց նվաճած բարձունքի վրա մոտ 30 արի: Դասարանի ֆունդ (անցյալ դարի 70-80-ական թթ.) ընդգրկում են հայ բալետի, ինչպես այժմ ընդունված է բնութագրել, «ուկեղարը»: Խաղացանկը հարուստ էր և հետադարձորեն լրացվում էր թե՛ հայ և թե՛ Լեմինգրադից, Մոսկվայից և խորհրդային այլ հանրապետություններից եկող բալետային խմբի կազմը մեծ էր, իսկ մեծակատարները ջանք էին խնայում կատարելագործելու իրենց թե՛ դերասանական և թե՛ դարային արվեստը: Այդ արիներին, մինչև 90-ականները Նազենիկ Սարգսյանը կատարեց Ժիգել (Ադանի համանուն բալետ), Կիսրի (Մինկուսի «Դոն Կիխոս»), Ջուլիետ (Պրոկոֆեևի «Ռոմեո և Ջուլիետ»), Օլեգ Վինոգրադի բեմադրությամբ, Բարնուսի Շոսալ (խաչատրյան-Յուդինովի) «Դինակահանդես»՝ Ռիմոնկոյի և Սմիրնով-Գոլովանովի բեմադրությամբ, Մազուրկա («Շոտլանդիան»)՝ Ֆոկինի բեմադրությամբ, Շամիրան (Եղիազարյանի «Արա Գեղեցիկ և Շամիրան»՝ Ալեոս Ասատրյանի բեմադրությամբ), «Թեմա վարիացիներով» (Չայկովսկու Երրորդ նվագախմբային սյուիտի երաժշտությամբ՝ Ասատրյանի բեմադրությամբ):

Այստեղ մի դաս դարձրեցնեմ դերերի թվարկումը և բերեմ Սարգսյան դարուհու սեղմ նկարագիրը: Նա կատարելապես տիրապետում էր թե՛ բարդ թռիչքների և դուրսնետրի, և թե՛ դասական դարի մանր արտադրության հնարներին: Գեոսոթյամբ կատարում էր զգալի կատարող կատարելապես համակարգին դասարանող արիները, մանավանդ բարդ թռիչքները: Վերոհիշյալ հմտությունները, համատեղելով չափազանց կանացի, նրբագեղ ձեռքերի արտադրության հետ, ուրույն երանգ էին տալիս Նազենիկ Սարգսյանի կատարողական արվեստին:

Նազենիկը, որ դարուհու բեմական գուգընկերներն են եղել մեր լավագույն դարողները՝ Ռուդոլֆ Խառնատյանը, Սերգեյ Բարանովը, Ռաֆայել Ավինյանը և անմասականավոր հայ դարողը՝ Վիլեն Գալստյանը, որը 70-ականների սկզբից մինչև օրս ընդմիջումներով հանդիսանում է Սոփոկիայի անվան օդերայի և թատերի գլխավոր բալետային: Եվ Նազենիկ Սարգսյանը նրա հետ կապեց իր թե՛ ստեղծագործական և թե՛ անձնական կյանքը անցյալ դարի 70-ականների կեսերից մինչև կյանքի վերջին դարը: Դարուհին մեծապես սասարում էր Վիլեն Գալստյանի բեմադրական գործունեությունը՝ դառնալով նրա ազգիկ համագործակիցը, իսկ անձնական կյանքում՝ ընտանեկան օջախի դասարանող: Նրանց զավակը՝ Տառնադավոր դարող Սարգսյանը, երկար արիներ արդեն Թուրքիայի ազգային թատերի մեմբերուհու է:

Եվ այսպես, ժամանակներ դերադարձրելով՝ Գալստյանը (խաչատրյանի համանուն բալետում), Էդինա (խաչատրյանի «Սոփոկիա»), Խանուկոթ (Յուդինովի-Ասատրյանի «Սասունցի Դավիթ» օդերա-բալետում), Գեղա (Մանսուրյանի «Ջյուլետ Թագուհին»)։ Ահա՛ այն դերերը Վիլեն Գալստյանի բեմադրություններում, որոնցով հարստացվեց Նազենիկայի խաղա-

ցանկը և լիովին բացահայտվեց որպես դարուհի նրա վարժությունը և դերասանական արտադրող իր բազմակի և վառ դրսևորումներով:

1978թ. Սարգսյանը արժանացել է Հայաստանի վասակավոր արիստի կոչման:

1989-ից մինչև կյանքի վերջին օրը նա Ազգային օդերայի և բալետի թատրոնի դարուսույց-փորձավար էր: Որքանով խստադատանց էր իր հանդեպ՝ նախադասարանվելով անեն հերթական ներկայացմանը կամ էլ աշխատելով նոր կերպարի կերտման վրա, նույնպիսի անձնուրացություն էր նա դասարանում այն դարողներից, որոնք անցան նրա «ձեռքի սակ»: Իսկ դրանք հինգ, Տասը, Բասը և Զե-ին, այլ բոլորը, որոնք վերջին 30 արում աշխատում էին Սոփոկիայի անվան թատրոնի բալետի խմբում:

1987-1989 թթ. Սարգսյանը աշխատել է Սոստիլիդեոյի դեսական բալետում՝ որպես մեմբերուհի և փորձավար: 1998-99 թթ. դասավանդել է Հարավային Կորեայում՝ Սեուլի արվեստի դեսական համալսարանում և ստացել համալսարանի դոկտորի կոչում: 2001 թ. աշխատել է Արգենտինայի բալետային խմբում որպես դասարան-փորձավար: Գործադարձրելով օրոհայել է բազմաթիվ երկրներում, այդ թվում՝ Արգենտինա, Մեխիկա, Ֆրանսիա, Իտալիա, Գերմանիա, Լեհաստան, Ռուսկվայ, Թուրինս, Մարսկո...:

Երբ 2001 թ. Վիլեն Գալստյանը Երեանի թատրոնի և կինոյի ինստիտուտում հիմնադրեց «բալետի ռեժիսուրա» բաժինը, Նազենիկը դարձավ այդ բաժնի թե՛ առաջին ուսանողներից, և թե՛ առաջին դասավանդողներից մեկը: 2005 թ. ավարտել է Երեանի թատրոնի և կինոյի ինստիտուտը՝ բալետի ռեժիսուր մասնագիտությամբ, իսկ որպես դասական դարի դասավանդող աշխատել է մինչև կյանքի վերջին օրը...

Իսկ կյանքի վերջին օրը նա փորձ էր վարում թատրոնում: Անուսինը, ինչպես հաճախ էր լինում, սղասում էր նրան՝ նստած թատրոնի արիստական մուսքի մոտի մասարանին: Նրանք միասին տուն գնացին... Իսկ առավոտյան Վիլեն Գալստյանը զգավ իր կնոջը մահացած:

Սա Նազենիկ Սարգսյանի երեկ թե՛ անմաստապետի թռիչքն էր... դեղի հավերժությունը:

Անսված հոգին լուսավորի...

Արականության և արվեստի հին ու նոր դեմերին ավելանում են ֆադախական և կուսակցական գործիչների հիշատակները գրված խոսքերը, որոնք վկայում են, թե ժողովածուի հեղինակը հոգու ինչպիսի՞ օջախությամբ կարող է ազգաբան գործ արած մարդկանց վասակակով հիանալ՝ առավել քան հանդիս գիշ ներկայացնելով արժանին մասուցելու իր վսեմ արվեստը:

Մենք ևս կուգեինք արժանին մասուցել այս կարևոր ժողովածու կազմող և առաջաբանող Երվանդ Տեր-խաչատրյանին, միաժամանակ չենք կարող չանդրադառնալ նրա երկու՝ խիստ վիճահարույց և, մեր խորին համոզմամբ, կատարելապես անընդունելի կարծիքներին:

«Ես այն կարծիքին եմ, որ արեւմտահայ գրականությունը լավագույն ձևով վերլուծում և ներկայացնում են արեւմտահայերենի կրողները, արեւմտահայերեն մտածող և գրող մարդիկ» (էջ10),- գրում է նա առաջաբանում:

Եթե հայը հային չի կարող իսկապես հարկ եղածի դես հասկանալ և վերլուծել, աղա, առաջընդվելով այս սրամաբանությամբ, օտարները երազել անգամ չեն կարող, ասենք, անգլիացի կամ ֆրանսիացի գրողին հասկանալու և «լավագույն ձևով» վերլուծելու մասին, մինչդեռ, ֆրանսիացիների իսկ վկայությամբ, Ֆրանսուա Ռաբլեին Ավիրված

Արժանին մասուցելու վսեմ արվեստը

բազմաթիվ մեմբերությունների ցանկում լավագույններից մեկն է (եթե ոչ անմասակավոր) ռուսերեն գրված, ռուս գրականագետ Միխայիլ Բախտինի հռչակավոր ուսումնասիրությունը: Համապարհային գրականության դասուրությունից կարելի է մնան ուրիշ բազմաթիվ փաստեր բերել, երբ արիներ լեզուների և մակաթների կրողները միմյանց հրաշալի հասկացել և մեկնաբանել են: Եվ, վերջապես, արեւմտահայերեն մտածող և գրող Երվանդ Ազատյանն ինչպե՞ս է կարողացել սույն ժողովածուի մեջ զետեղված փայլուն հողվածում հասկանալ և ամենայն խորությամբ, առավել քան ճգրիտ մեկնաբանել արեւելախայերեն մտածող և գրող Շիրազի դարագան:

«Վերջապես Հայաստանում չկար իսկական մնադասություն այն դարձ դասձառով, որ դա խորհրդային իրականություն էր» (էջ15),- անվերադարձի հայտարարում է առաջաբանի հեղինակը:

Ինչպե՞ս տեսնում ենք «իսկական մնադասություն» բացակայության դասձառն այս անգամ արեւմտահայերեն ու արեւելախայերենը չեն, այլ «խորհրդային իրականությունը»: Կուգեինք հարցնել նրանք

այդ ինչու՞ միեւնույն «իրականությունը» ոչնչով չէր խանգարում, որ Մոսկվայում, Լեմինգրադում, Ուկրաինայում, Բալթյան հանրապետություններում, Վրաստանում և անգամ Ադրբեջանում «իսկական մնադասություն» լինե, իսկ Հայաստանում մահաբեր խորհակի դես չորացնում էր խորհրդային մնադասության անսասար ծիլերը: Սա ի՞նչ առեղծված է:

Կարող ենք հիմա թվարկել 60-80 թթ սատարեց իջած ռուս գրամնադասների, ինչպես և կինո և թատերական մնադասների առնվազն 20-30 անուն, ովքեր մասնագիտական կարողություններով բնավ չէին զիջում եվրոպական և ամերիկյան իրենց փառաբանված գործընկերներին: Եիս է, նրանց մեթոդաբանությունը և գաղափարական ուղղվածությունը արիեր էր արեւմտյանից, բայց մի՞թե մարքիստական միեւնույն գաղափարախոսությունը չէր, որ օգնեց իսկապես Ամսոնիո Գրամշիին և գերմանագիր հունգարացի Գեորգ Լուկաչին հայնկելու իրենց ժամանակի եվրոպական առաջադեմ մեքի գաղաբների արիում:

Եվ մի վերջին դիտողություն, ավելի ճիտ հարց. ինչպե՞ս հասկանալ, որ այս ընդարձակ ժողովածուի մեջ գրեթե իսողառ անսեպել է անցած մի քանի սասանանակների հայաստանյան գրականությունը: Գիրք կազմողը է այդպես ցանկացել, թե՛ հեղինակը:

1) Երուանդ Ազատյան, «Ժամանակի և ժամանակակիցներու հետ», ԹՄՄ, Երևան, 2018:

2) Գրում ենք այսպես, քանի որ օրոհ հինգ հարյուր էջանոց գրում ներկայացված երեսունվեց հողվածներից մի քանիսի վերջում լուկ թվական կա, որը հայնի չէ՝ գրությամբ. թե՛ սղագրության թվականն է, այնինչ նման ժողովածուն, առավել ճգրությամբ ընկալելու համար, դիտարկումը նույն վեր, թե յուրաքանչյուր հողվածը երբ և որտեղ է սղագրվել, ինչը, կարծում ենք, հաղիվ թե դժվար լինե կազմողի համար:

3) Ազնիվ համախոսության այս զգացումն ունեցանք նաև Չարեխ Խրախունում, Վարդերես Գարակոչյանին և Հակոբ Խաչկոչյանին նկիրված հողվածները կարդալիս, հեղինակներ, որոնց մենք ևս անցած արիներին անդրադարձել ենք արիեր արիթներով:

4) Հողվածը գրվել է 1965թ., քանաստեղծի ծննդյան հիսնամյակի աղիթով և, ամենայն հավանականությամբ, աղիթի 24-ից հետո, երբ ժողովուրդը դուրս եկավ փողոց՝ նեչու Ցեղասղանության հիսնամյակը: